

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

Número 78

I Legislatura

Any 1986

Presidència
del Molt Il·lustre Sr. Antoni Cirerol i Thomàs

Sessió celebrada dia 19 de Novembre del 1986,
a les 17 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.—Preguntes:

- 1.—R.G.E. núm. 1.772/86, presentada pel Diputat Sr. Guillem Seguí Coll, a l'Honorable Sr. Conseller d'Agricultura i Pesca del Govern de la Comunitat Autònoma, amb la formulació següent:
«Quins tipus de pesticides s'estan espargint per les séquies de la carretera general de Menorca?»*
- 2.—R.G.E. núm. 1.807/86, presentada pel Diputat Sr. Joan March Noguera, al Conseller de Sanitat i Seguretat Social del Govern de la Comunitat Autònoma, amb la formulació següent:
«Quins han estat els resultats de les anàlisis de radioactivitat dels tords examinats amb posterioritat al dia 23 d'octubre fins al dia d'avui?»*

3.—R.G.E. núm. 1.808/86, presentada pel Diputat Sr. César Hernández Soto, al Conseller de Cultura de la Comunitat Autònoma, amb la formulació següent:

«Quin sistema de control mèdic s'efectua als escolars que practiquen esports federats?»

4.—R.G.E. núm. 1.809/86, presentada pel Diputat Sr. Joan March Noguera, al Conseller de Sanitat i Seguretat Social del Govern de la Comunitat Autònoma, amb la formulació següent:

«Per què la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social no ha duït hu terme l'anunciada profunda remodelació de l'Hospital Joan March?»

5.—R.G.E. núm. 1.771/86, presentada pel Diputat Sr. Antoni Ballester Mas, a l'Honorable Conseller d'Ordenació del Territori de la Comunitat Autònoma, amb la formulació següent:

«Quins criteris utilitza la Conselleria d'Ordenació del Territori per definir la «utilitat pública» i justificar així la construcció a sòl rústic?»

6.—R.G.E. núm. 1.810/86, presentada pel Diputat Sr. Antoni Costa Costa, al Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, amb la formulació següent:

«En quina situació es troba l'execució del projecte de sanejament de Sant Miquel a l'illa d'Eivissa?»

II.—Interpellació R.G.E. núm. 1.660/86, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la política del Govern en matèria d'aigües residuals a Eivissa.

III.—Proposicions No de Llei:

1.—R.G.E. núm. 1.469/86, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa a la construcció d'una residència per a la 3.ª Edat a Palma de Mallorca, per part del Govern, l'Ajuntament i el Consell Insular de Mallorca.

2.—R.G.E. núm. 1.526/86, presentada pel Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista (PSM), relativa al funcionament de l'Institut d'Estudis Baleàrics.

IV.—Dictamen de la Comissió d'Economia, Hisenda i Pressuposts sobre el Projecte de Llei de Taxes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

I.—1)

EL SR. PRESIDENT:

Prec als Srs. Diputats que vagin prenent lloc als seus escons i en breus instants començarà la Sessió.

Bones tardes. Comença la Sessió. El primer punt, relatiu a Preguntes. Tractarem en primer lloc, la 1.772, que formula el Diputat Sr. Guillem Seguí i Coll, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Diputat Sr. Guillem Seguí i Coll.

EL SR. SEGUÍ COLL:

Sr. President, senyors del Govern. Sr. Conseller d'Ordenació del Territori. Tal volta seria convenient que aquesta pregunta la fes al Sr. Conseller, ja que a una altra sessió parlamentària vam fer aquesta mateixa pregunta, i vam dir que ningú no sabia que es tirassin líquids dins les síquies de les carreteres de Menorca, voldríem dir que dia 22 d'octubre, a les 7 hores 50 minuts, més o manco del matí, en el quilòmetre vuit hi havia un camió del MOPU que tirava suc, i supòs que no regava les cunetes. Voldria saber a què ve aquesta acció que fa el Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Govern, té la paraula el Conseller d'Ordenació del Territori.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, Sr. President. Perdoni, Sr. Diputat, no he acabat d'entendre la pregunta. Jo voldria saber si la pregunta és quin tipus de pesticides s'estan espargint per les síquies de la carretera general de Menorca, però em pareix que vostè no m'ha demanat això en aquests

moments. En conseqüència, jo, si el President no té inconvenient, li agrairia que concretàs si la pregunta que em fa és la que es va presentar per escrit en el seu moment o és una altra pregunta distinta.

EL SR. PRESIDENT:

Vol concretar, Sr. Diputat?

EL SR. SEGUÍ COLL:

Sí, Sr. President. Bé, la pregunta, clar, és quins tipus de pesticides. M'agradaria saber què és que es feia, quina manipulació es feia a les herbes, quins tipus de pesticides es tiraven o herbicides i a veure si, em sembla que la Llei contempla que s'han de posar uns cartells indicant què és el que es fa i què és el que, de quina forma s'està tirant aquest suc i quin efecte dona a la naturalesa i als animals que hi ha dins les síquies, com són caragols, els espàrrecs i d'altres matèries. I, perdoni, com que no podré tornar a intervenir, voldria dir que, ja dic, dia 22 es tirava açò i, en canvi, fins dia 27 i dia 28, vaig veure que posaven uns cartells que posaven «Tratado hierbas», dia 27 i dia 28, al cap d'una setmana d'haver tirat això. Tal vegada fos, perquè, precisament, havia entrat aquesta pregunta al Govern i, tal vegada, després se'n varen adonar que s'havien tirat aquestes coses, tal vegada no se n'havien temut els Srs. Consellers.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, jo, Sr. President, continuï dient que lament

molt que les preguntes no se cenyeixin exactament al que es va demanar. Evidentment, jo no li puc contestar en aquest moment exactament dia 22 a les 8 i 20 del matí què és el que feia un camió a un cert punt quilomètric d'una certa carretera. Comprendrà que m'és impossible contestar-li. Si vostè, en el seu moment, m'hagués fet aquesta pregunta, probablement jo li podria contestar. Jo, el que sí li puc dir és que, amb caràcter general, l'herbicida que s'usa a les carreteres és subministrat per l'empresa ISISA, el nom comercial és ESPASOR, és una herbicida el principal component químic del qual és el glifosfat, és registrat al Ministeri d'Agricultura amb el número 16.252/82, qualificació AAA, mínima toxicitat per a les persones i animals, exfoliat, no residual i biodegradable. Aquesta és la informació que jo li puc donar sobre la pregunta genèrica que vostè em va fer. Si em demana un dia concret, si estava posat el cartell que normalment es posa quan es dona algun tractament a la cuneta, comprendrà que jo no li puc improvisar la resposta, si vostè diu que no estava posat, supòs que era així, que no hi estava, les ordres són que es posi, habitualment es fa, però, ja li dic, em sap molt de greu, jo agrairia, nosaltres estem disposats a contestar, a donar tota classe d'explicacions sobre la nostra activitat, però si la pregunta és suficientment concreta, si no, és impossible que en aquests moments es pugui improvisar què és el que feia un determinat camió d'una brigada un cert dia a una certa hora.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller i Sr. Diputat.

I.—2)

Pregunta següent, 1.807, que formula el Diputat Sr. Joan March i Noguera. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARCH NOGUERA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Se m'ha informat al principi, vaja, abans de començar aquesta sessió que el Conseller de Sanitat i Seguretat Social del Govern Autònom ha tingut un problema familiar greu i que no és a aquesta Sala. El Vice-president estaria en condicions de contestar aquesta pregunta, però n'hi ha una altra que fa referència a Sanitat, que és la 1.809, que estariem disposats que es veiés demà, si el Conseller hi pot ser, perquè avui en dia no hi ha ningú en el Govern que pugui contestar aquesta pregunta. I respecte de la 1.807, a veure si el Vice-president es troba en condicions de contestar-la.

El motiu de fer aquesta pregunta és que des que la darrera vegada que el Conseller va tractar d'aquest tema a la Comissió d'Assumptes Socials, quedaven pendents una sèrie d'anàlisis de tords que s'havien enviats a distints laboratoris de la península. Es tractaria de saber aquestes anàlisis quin resultat han tingut i també les partides que s'hagin enviat posteriorment, concretament, crec que és important saber el dia que s'enviaren les partides, la quantitat de tords que hi havia a cadascuna d'aquestes partides, a quin laboratori anaren i quins han estat els resultats de cadascuna d'aquestes partides. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

En nom del Govern, té la paraula el Vice-president.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, agrair al

Diputat la consideració d'haver tingut a bé posposar la següent pregunta per a demà, degut al problema que ell ja ha esmentat.

Quant a l'informe o quant a les dades que ell em demana, sí que puc contestar, ja que solem tenir una puntuació, una informació puntual i diària sobre aquest tema. Per tant, les anàlisis realitzades amb posterioritat a dia 23 d'octubre al Ministeri de Sanitat, dia 28 d'octubre, 41 aus, dia 5 de novembre, 100 aus; després, a la Junta d'Energia Nuclear, dia 5 de novembre, 44; i a la Generalitat, dia 3 de novembre, 93. Els resultats són els següents: aus sense contaminació, 147; aus amb contaminació, entre 100 i 400 berkelerios, 10; aus amb contaminació entre 400 i 600, 4; i aus amb contaminació superior a 600, 1.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARCH NOGUERA:

Sí, el Sr. Vice-president, té les dades. Jo demanaria la predicció. És a dir, si aquestes 4 aus entre 400 i 600 són, de qualque forma, quina és la data d'aquestes anàlisis o si l'anàlisi ha estat feta al Ministeri de Sanitat, a la Junta d'Energia Nuclear o a la Generalitat de Catalunya. És a dir, per veure si, em pareix que n'hi ha una que supera els 600, a veure si es produeix el que distints experts deien que es podia produir, en el sentit que, a mesura que anàs augmentant el mes de novembre hi podria haver aus amb major nivell de contaminació, ja que venien de més del nord d'Echernobyl o, si de qualque forma, no té aquestes dades.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vice-president.

EL SR. HUGUET ROTGER:

Bé, jo en aquests moments, la veritat és que he donat aquesta informació, que són les dades que em passen, no ho tenc delimitat, el que sí puc fer és una referència a les anàlisis o a les mostres que s'han dut fins a aquest moment i, per exemple, de les tres mostres amb berkelerios superior a 600 corresponen a mostres realitzades pel laboratori del Ministeri de Sanitat i Consum, per una altra banda, hi ha una mostra que és de la Junta d'Energia Nuclear que és el cas de 597 berkelerios, però açò fa referència a un informe, diguéssim genèric, des del moment que es comencen a enviar totes aquestes mostres. En el cas concret de la pregunta que vostè em fa, jo no li puc dir en aquest moment l'au amb contaminació superior a 600 berkelerios on s'ha analitzat si al Ministeri o a la Junta d'Energia Nuclear, en aquest moment, no li puc contestar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Moltes gràcies Sr. Diputat.

I.—3)

Pregunta següent, 1.808, que formula el Diputat César Hernández Soto.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. HERNANDEZ SOTO:

Sr. Presidente, señoras y señores. Me expresaré en castellano, porque temo que mi conocimiento de la lengua catalana no sea lo suficientemente correcto. Sr. Con-

seller de Cultura, con harta frecuencia, muy a menudo, tanto vecinos, como compañeros, como amigos, como incluso en los bares, nos solicitan como médicos, que firmemos los certificados de reconocimientos médicos para los niños que van a hacer deporte en juegos escolares o en federaciones respectivas. Entonces, mi pregunta es ¿qué sistema de control médico se efectúa a los escolares que practican deportes federados?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, vol contestar?

EL SR. GILET GIRART:

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Hernández, vostè a la pregunta em mescla dos conceptes diferents, una cosa és l'esport escolar i una altra és l'esport federat. Jo li puc contestar que quant a l'esport escolar, a les realitzacions que es fan al Departament de Medicina Esportiva, se li dona la corresponent cartilla o alta d'escolaritat i es fan, naturalment, els seguiments posteriors. Pel que fa referència a l'activitat federada, són les mateixes federacions les que estableixen el seu règim mèdic, per dir-ho així, i, per tant, varia naturalment d'acord amb l'esport o la federació corresponent. Establir tot el sistema de control o especificar-l'hi de totes les distintes federacions, en aquest moment, em resulta impossible, perquè varia.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. HERNANDEZ SOTO:

Bueno, cuando me refería a deportes federados es que cualquier deporte que dan los niños, tanto sea fútbol sala o baloncesto, la ficha corresponde a la federación correspondiente, es decir que no es una ficha escolar, sino que es una ficha que realmente corresponde a una federación determinada, y todas ellas llevan una firma de un médico que ha hecho el reconocimiento. Que yo sepa en Ibiza no hay ningún médico de Medicina Deportiva en ninguna federación, entonces tienen que acudir a nosotros, y nosotros pues podemos tener conocimiento del estado de salud, pero no si son realmente aptos para hacer un tipo determinado de deporte. Incluso creo que ahora mismo, en unos juegos escolares que la Comunidad Autónoma va a realizar, van a necesitar unas firmas con la autorización del padre y, al mismo tiempo, un certificado médico, parece ser que incluso han dicho que no, que solamente con la firma del padre, vale. Esta era la cuestión, la pregunta que tenía.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. GILET GIRART:

Gràcies, Sr. President. Jo li he de dir que tant a Eivissa, com a Mallorca com a Menorca hi ha les corresponents revisions a la pràctica de l'esport escolar, concretament.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Moltes gràcies, Sr. Diputat.

I.—4) Posposada pròxim Ple.

I.—5)

Pregunta següent, 1.771, ja que posposam la 1.809 per a demà. La formula el Diputat Sr. Antoni Balles-ter Mas. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BALLESTER MAS:

Gràcies, Sr. President. Voldria formular aquesta pregunta al Conseller d'Ordenació del Territori, per demanar-li quins criteris utilitza la Conselleria d'Ordenació del Territori per definir el terme d'interès social o d'utilitat pública i justificar, així, la construcció a sòl rústic.

EL SR. PRESIDENT:

Vol contestar, Conseller?

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, Sr. President. La Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori no utilitza cap tipus de criteri, perquè no defineix la utilitat pública de les construccions a sòl rústic. La defineix la Comissió d'Urbanisme.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vol fer ús de la paraula?

EL SR. BALLESTER MAS:

Gràcies, Sr. President. Em sembla que aquesta resposta, Sr. Conseller, és un tant estranya, perquè qui firma les autoritzacions és el Sr. Jeroni Saiz, Conseller d'Obres Públiques i Urbanisme. Si ell firma i no sap què firma, és una qüestió seva. El que és ben clar és que emparats amb l'article 44 i des d'una proposició de resolució que hi va haver a aquest Parlament, s'han estat construït a sòl no urbà, residències de vells, un centre de salut i bellesa, dos complexes culturals, que són discoteques, s'ha legalitzat una discoteca, una granja d'ocells exòtics, una nau industrial, un magatzem frigorífic, dos parcs aquàtics, set pistes de tennis, una sala social d'audició de música clàssica i tres o quatre bars, en base de criteri d'interès social. A part d'això, com mana l'article, només s'han valorades dues d'aquestes resolucions, una al Centre Cultural de Campos, que la comentaré, i una altra, la de negociació del xalet de Cap Pinar. La valoració és d'allò més insòlita, un Centre Cultural que pel renou es considera que s'ha de treure d'un centre urbà, vaja una idea de cultura. I, per acabar, que hi hagi com a mínim quatre o cinc societats anònimes que construeixen amb interès social, és que ens fa pujar les llàgrimes als ulls. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Vol contestar?

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sr. President. Sr. Diputat, vostè m'ha dit que jo no sé el que firm, i em veig obligat a contestar-li que vostè no sap el que demana. Em sap molt de greu. Vostè demana exactament quin criteri s'utilitza a la Conselleria d'Ordenació del Territori per definir la utilitat pública i justificar així la construcció a sòl rústic, no m'ha demanat l'interès social, m'ha demanat la utilitat pública. Són dues coses distintes. Punt primer. Segon punt, les autoritzacions no les firma Jeroni Saiz, Conseller d'Obres Públiques, les firma el President de la Comissió dient, la Comissió d'Urbanisme a tal data ha

pres l'acord següent, i el President l'únic que fa és comunicar l'acord que ha pres la Comissió. En conseqüència ni la Conselleria ni el Conseller utilitzen cap criteri, l'utilitza la Comissió. Si vostè vol fer una altra vegada la pregunta i la vol pensar una miqueta millor, pentura li podré donar una altra resposta. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Moltes gràcies, Sr. Diputat.

I.—6)

Passam a la darrera pregunta, la 1.810, que formula el Diputat Sr. Antoni Costa i Costa. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. COSTA COSTA:

Sr. President. Sr. Conseller d'Ordenació del Territori, voldriem saber en quina situació es troba l'execució del projecte de sanejament de Sant Miquel a l'illa d'Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Aquest projecte, Sr. President, aquest projecte, l'Ajuntament va demanar permís, perquè, d'acord amb el que es preveu al Decret d'ajudes als Ajuntaments per les obres de sanejament i proveïment, va demanar permís perquè es pogués desglosar en dues parts distintes, una per execució directa, per part de l'Ajuntament i una altra, per part de la Conselleria. La de l'Ajuntament era concretament la xarxa de sanejament del poble, crec que es troba pràcticament llesta o molt avançada, es troba en una fase avançada de realització. I la part de la Conselleria, que correspon a l'estació depuradora, en aquests moments estam pendents d'un informe, que segurament rebrem demà, en mà, del Centre d'Estudis d'Experimentació d'Obres Públiques, dependent del Ministeri d'Obres Públiques on es va elevar consulta sobre la viabilitat del tipus d'estació depuradora que havia proposat l'Ajuntament. I, en conseqüència, els tècnics de la Conselleria varen voler elevar aquesta consulta a un organisme especialitzat, abans de prendre una decisió. Ens trobam pendents d'aquest informe.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, Sr. Diputat?

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Obres Públiques, com vostè sap i tenint en compte el fet que es demanàs permís per fer-lo en dos parts, aquest projecte, des de fa ja més d'un any, bastant més d'un any, el projecte de la xarxa de sanejament en el poble de Sant Miquel es troba totalment acabat. Com vostè sap aquest projecte s'ha dut a terme amb uns sous que varen aportar els veïns d'aquest poble, que els digueren que això era una obra d'execució immediata. Aquests veïns es troben, avui en dia, que no només no poden evacuar les aigües residuals, sinó que han fet uns pagaments que aproximadament suposen 7 milions de pessetes, que aquesta obra no serveix per a res, perquè no té cap utilitat i que encara no s'ha

començat ni a fer un projecte clar de quin serà el final d'aquest projecte, perquè, com diu es fa en dues parts, però sembla ser, segons m'acaba de dir, que la segona encara es troba a un nivell molt inicial. Per tant, crec que el Govern s'hauria de preocupar, seriosament, per tal que es pogués donar sortida al problema que té avui en dia el nucli urbà de Sant Miquel, sense, fins i tot, sense esperar que s'acabin les obres del que és el Port de Sant Miquel, que ja seria una obra de depuradora i més.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, vol fer ús de la paraula?

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, Sr. President. El Govern es preocupa molt seriosament, i precisament perquè es preocupa molt seriosament, sobre dos projectes, perquè volia aclarir que han presentat un projecte i un estudi, no es pot dir que siguin dos projectes, un projecte i un estudi de solucions distintes que ha presentat l'Ajuntament, precisament perquè es vol fer un estudi seriós, s'ha demanat, fent ús d'aquesta col·laboració entre institucions, que tantes vegades es demana dins aquesta Cambra que tenguí el Govern, ha volgut utilitzar aquesta col·laboració del Ministeri d'Obres Públiques i anar a demanar informe tècnic a l'organisme que en aquests moments, podem dir, és el més especialitzat i el que té coneixements més profunds sobre aquest tema, precisament per escollir una estació depuradora. És lamentable que la inversió que hagin pogut fer els veïns es retardi a la seva utilitat pràctica durant un any, però molt més lamentable seria que per unes presses polítiques tenguessin una instal·lació, per tota la vida, que no servís.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Moltes gràcies, Sr. Diputat.

II.—)

Passam al punt següent que és la Interpellació que formula el Grup Parlamentari Socialista, relativa a la política del Govern en matèria d'aigües residuals a Eivissa.

Sra. Secretària, vol procedir a la lectura de la Interpellació?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

«Són competències del Govern de la Comunitat Autònoma vetllar per la sanitat ambiental d'aquestes illes, així com vigilar la potabilitat de les aigües, els abocaments d'aigües brutes a la mar i la contaminació en general. Per tot això, el Grup Parlamentari Socialista presenta la següent Interpellació:

Sobre la política general del Govern de la Comunitat Autònoma en matèria de l'abastiment, depuració i tractament d'aigües residuals a l'illa d'Eivissa».

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària.

Té la paraula, en nom del Grup Socialista, el Diputat Sr. Antoni Costa i Costa.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de quinze minuts.

EL SR. COSTA COSTA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El tema que

ens du avui aquí, a aquesta tribuna, és un tema que jo crec que és fonamental per a les nostres illes i fonamental també per als ciutadans d'aquestes illes. És el tema de l'aigua en dues vertents diferents, però enfocades les dues a una sola direcció, que és la utilització que es fa d'aquest mitjà escàs a la nostra Comunitat, la utilització que es fa a les distintes vertents: sanejament, extracció i aprofitament d'aquest bé, i, especialment o exclusivament, aquesta Interpellació se centra a l'illa d'Eivissa. I vull dir, ja que es va fer al debat de política general de la Comunitat Autònoma una referència a no donar suport a una de les proposicions que anava encaminada a la col·laboració només amb una part de les institucions d'aquestes illes, concretament amb les institucions que hi ha a la badia de Palma, vull dir que aquesta també es troba dins una part concreta del nostre territori, que és l'àmbit de l'illa d'Eivissa, però que no creim que per això deixi de ser més important. Creim que les interpellacions sobre política general poden afectar problemes concrets dins una globalitat, i aquest és el tema que ens du avui aquí i que ja estava plantejat quan es va celebrar el debat de la Comunitat Autònoma, i que, per tant, era una de les raons per les quals el Grup Socialista, no feia referència a l'illa d'Eivissa, que té greus problemes en aquests temes.

Si feim una petita història dels darrers temps sobre aquest problema a l'illa d'Eivissa, ens trobam amb distints camps, amb distints problemes, tots ells greus, algun d'ells, molt greus, que han merescut amplis titulars a tota la premsa de les Illes Balears, no només a la premsa d'Eivissa, i amb unes actuacions absolutament candents per part del Govern de la Comunitat que és, al final, l'últim responsable o corresponsable, també, amb altres institucions que tampoc no han sabut, ho hem de dir, aportar les solucions necessàries per tal que aquest problema, a l'any 1986, no fos tan greu.

Començarem amb un dels punts més dramàtics d'aquest problema, que és l'Ajuntament d'Eivissa i l'àrea d'Eivissa-Platja d'en Bossa. El Grup Socialista de l'Ajuntament d'Eivissa, a l'any 1985, denunciava ja la infracció que es donava amb una connexió il·legal, no autoritzada de les aigües de tota la zona de Platja d'en Bossa amb les de la xarxa municipal d'Eivissa. L'Ajuntament d'Eivissa no en feia cas, tampoc d'altres institucions que no sé si n'estaven o no assabentades. Des d'aquesta denúncia fins a l'any 86, mes de juliol, no passa res greu o res alarmant de forma especial, ni per als veïns ni tampoc, segons hem vist, per als responsables de sanejament ni de les aigües a l'illa d'Eivissa. El 3 de juliol, i reiterada aquesta denúncia, hi ha una denúncia de veïns, de Jesús, perquè es contaminaven les aigües subterrànies amb vertits procedents de la xarxa de sanejament de l'Ajuntament d'Eivissa. A partir d'aquí hi ha una sèrie d'actuacions, tant de l'Ajuntament com de la Comunitat Autònoma que l'únic que fan és constatar, en primer lloc, que hi ha una greu contaminació incloent la de les aigües subterrànies, que hi ha pous que s'han de tancar i que no es poden utilitzar perquè s'han contaminat amb aquestes aigües subterrànies, que s'han de llevar els difusors, les xarxes, dels emissaris submarins, perquè facin més fàcil la sortida de les aigües i que no s'han complert, no s'han complert etapes tècniques que eren previstes al projecte, entre aquestes, que l'estació de trituració de sòlids no es troba correctament instal·lada, i d'això

es temen un any després quasi que s'hagués fet aquesta adjudicació de les obres i que, segons veim, ningú no se n'havia adonat fins a aquests moments.

Hi ha també, això és la part que fa referència, com dic, a una àrea molt important i que, com a titulars importants d'aquest fet, hi ha notícies com que un nombre important de iots abandonen un port esportiu, ateses les males olors, que hi ha animals que es moren a la zona atesa la contaminació de les aigües que bevien, que hi ha anàlisis que proven que pous que subministraven aigua a través de camions eren contaminats, i tot això, jo diria, que amb una passivitat molt preocupant del Govern de la Comunitat Autònoma, que intenta restar importància a aquest tema, amb unes declaracions fetes pel Conseller Antoni Mari Calbet, allà on deia: «No se ha detectado contaminación en los pozos de Jesús». Això ho deia després de les anàlisis tècniques, tant de la Conselleria com dels tècnics municipals, que havien provat que efectivament aquesta contaminació es donava.

A la Badia de Sant Antoni, com vostè sap, fa falta una depuradora. I sé que hi havia projectes no actuals, sinó fins i tot del Govern de l'En Preautonòmic. Hi ha un problema d'acord entre dos municipis, Sant Josep i Sant Antoni, sembla ser que ningú els posa d'acord, però mentrestant es continua construint, a marxos increïbles, mentre no hi ha una sola gota a aquesta àrea depurada. L'única depuradora que hi ha és dins el poble de Sant Antoni i, com vostè sap, també es troba sobrepassada en la seva capacitat d'una forma absoluta a l'estiu, i la depuració que fa és també deficient segons els informes de què vostè disposa i fets pels seus serveis tècnics.

A Sant Joan, allà on sembla ser que hi havia un compromís de la Conselleria d'Obres Públiques d'invertir-hi 150 milions de pessetes en sanejament, resulta que no hi ha ni una sola gota d'aigua que es trobi encara depurada, i els projectes, segons se m'acaba de dir, per la zona de Sant Miquel, supòs que també per Portinatx i Sant Vicent, encara es troben en fases d'estudi prèvies, la qual cosa, evidentment no fa que tinguem massa esperança de veure'ls conclusos a la Legislatura on som ara o en el temps normal de mandat d'aquest Parlament.

A Puig d'en Valls, i pas a un altre problema, a Puig d'en Valls i a les Païses, són dues àrees, com vostè sap, dels municipis de Santa Eulàlia i de Sant Antoni, respectivament, allà on hi ha diferents problemes, però que en el fons són el mateix. A Puig d'en Valls hi ha una xarxa de sanejament acabada des de fa cinc anys, sense que aquesta xarxa tenguí cap sortida o la sortida que té, d'evacuacions clandestines es troba a un pou que també s'ha denunciat per contaminació d'aigües subterrànies. Però el problema no és només aquest, el problema és que perilla greument la salut dels ciutadans d'aquestes zones. En aquestes zones de les quals parlem no hi ha xarxa de sanejament, no hi ha xarxa d'aigua municipal o privada, i se subministra aigua de pous que es troben a distàncies de 3 i de 4 metres de fosses sèptiques que no reuneixen les més mínimes condicions, amb el perill de la salut pública que això pot suposar. I tot això, davant la passivitat més absoluta de les institucions que fins ara i en quatre anys no han sabut més que tenir paraules, més que elaborar projectes, però encara no s'ha vist cap actuació concreta a cap d'aquestes zones.

No parlaré de Sant Miquel, perquè ja m'ha contes-

tat abans, i creim que el tema, a pesar de les bones paraules, creim que no es pot permetre que l'Administració municipal o autonòmica, indistintament, ja que nosaltres creim sincerament en la col·laboració entre institucions, que uns plans fets conjuntament entre dues administracions, puguin crear una illusió dins uns ciutadans d'un nucli determinat i que després es vegin sistemàticament frustrats per la mala actuació, pel desenvolupament d'aquestes actuacions concretes. Jo crec que la illusió que han creat vostès amb l'anunci de determinades actuacions, que són certes i que serien bones per a aquestes illes, si es duguessin a terme, cauen en picat en el moment en què comencen a treballar en elles. Perquè la gestió que fan amb aquestes actuacions deixa molt de ser bona.

L'altre problema, i molt relacionat amb això es troba en una actuació concreta i que vincula altres administracions, també, l'única actuació que dins l'illa d'Eivissa preveu un aprofitament de les aigües depurades es du a terme, com vostè bé sap, dins el municipi de Santa Eulàlia. Aquesta actuació, que en principi és una actuació molt positiva, és una actuació que costa molts de diners a tots els ciutadans d'aquestes illes, perquè són inversions molt grans, aquesta actuació concreta es du a l'esquena dels que l'han d'utilitzar. És de lamentar que un projecte que ja es troba en execució, en aquests moments, que la xarxa de portar les aigües depurades a un dipòsit central es troba ja pràcticament acabada, que a aquest dipòsit encara no s'hagin començat les obres, no sé si s'han arribat a expropiar els terrenys on ha d'estar aquest dipòsit i que, sobretot, els ciutadans a què van dirigir aquestes obres, és a dir, els agricultors que són en el perímetre delimitat com a zona de reguiu d'interès nacional, encara no sàpiguen amb quines condicions podran utilitzar aquestes aigües, quins cultius podran fer amb aquestes aigües i quin cost suposaran aquestes aigües. I tot això es dur a termes d'esquena, com dic als interessats, una actuació que seria tremendament positiva si fos ben gestionada, resulta que es pot fer una actuació totalment inútil, perquè quan s'acabi aquest pla es pot donar el cas que els ciutadans d'aquesta zona no vulguin utilitzar aquestes aigües per reguiu, atès que en tenen, de fet, en aquesta zona concreta, d'altres de millors, amb sub-sòl.

Hi ha altres problemes relacionats amb l'aigua a l'illa d'Eivissa. Com vostès bé saben, l'aigua és un bé escàs, Eivissa ha tengut i té, en aquests moments, un creixement descontrolat, a zones que no tenen cap sanejament es continua construint més intensivament del que es construïa als anys del gran desenvolupament, és a dir, a final dels anys 60 o a principis dels 70, conculcant el Decret 3787, d'infraestructura insuficient, que no permetria construir a aquestes àrees, i conculcant totes les lleis urbanístiques que disposen que per urbanitzar una certa part del territori, s'ha de comptar amb la infraestructura suficient, amb la col·laboració, i és veritat, d'algunes institucions. I això també és cert, perquè, mentre a Platja d'en Bossa hi ha una depuradora que per més de 20.000 persones té 3.000 tones o metres cúbics diaris de capacitat, l'Ajuntament de Sant Josep certifica diàriament que allí les aigües, totes les aigües són depurades i que té suficient capacitat, aquesta depuradora per continuar construint.

Però, com anava a dir, passaré ja a les aigües potables. L'aigua potable, com vostè sap, es troba per dalt, molt per dalt del que admet l'Organització Mundial de

la Salut, tant a les xarxes municipals d'Eivissa com a les de Sant Antoni, i aquest fet real no ha merescut encara ni una sola actuació per part del Govern de la Comunitat Autònoma, que hauria d'estar preocupat, no només per la qualitat de l'aigua i pels recursos escassos que tenim, sinó també per la salut dels ciutadans d'aquestes àrees que, com vostè sap, són les més poblades a l'illa d'Eivissa. Dona la casualitat que la falta de col·laboració entre institucions du que es perdi el 62 % de l'aigua que s'extreu dels sub-sòl a l'Ajuntament d'Eivissa, el 62 %, vull dir que arriba a les cases el 38 % de l'aigua que surt d'aquests pous, amb el que això suposa davant la salinització, que aquestes aigües cada vegada es trobin en pitjor estat i sense que, si aquestes aigües es depurassin, poguessin revertir, altra vegada a la terra, perquè ja es troben en un grau de contaminació que les fa inutilitzables per a l'agricultura, perquè l'únic que farien seria salinitzar continuament.

A Sant Antoni, com vostè sap, passa el mateix quant a la qualitat, no quant al grau, al nombre o al percentatge d'aigua que no arriba finalment als ciutadans. De totes maneres, també és un problema greu a una zona turística que, moltes vegades es veu amb insuficient dotació d'aigua per donar proveïment a la població que hi ha en aquestes àrees en ple d'estiu. I, tot això, evidentment, amb el gran cost que suposa, tant per als particulars com per als industrials o empresaris, perquè les instal·lacions que s'utilitzen amb aquestes aigües es deterioren molt greument i tenen una duració, a vegades, d'un any i de dos, quan el seu cicle habitual seria entre set i deu, a molts de casos.

Acab tot d'una, Sr. President, només una consideració general, crec que bé es mereix el poble d'Eivissa, el poble de les Illes en general, en aquest cas, em refereixo a un problema puntual a una illa, que hi hagi millor col·laboració entre totes les institucions. Sabem i som conscients que aquest problema no és un problema exclusiu del Govern Balear, hi té competències molt serioses, perquè té totes les competències en el que fa referència a abocaments d'aigües brutes que contaminen tant el litoral com la terra. Creim que val la pena que vostès facin un esforç real, perquè aquests problemes siguin solucionats a curt termini, crec que val la pena que vostès utilitzin els instruments que tenen a les seves mans, instruments legals, perquè no pugui continuar havent-hi un creixement, que nosaltres creim que és desorbitat, sense que hi hagi una infraestructura adequada a aquest creixement, que no és possible que s'estiguin deteriorant tots els mitjans naturals a una illa que té unes dimensions i unes capacitats molt limitades, sense que les institucions públiques, i en aquest cas, la institució pública més representativa d'aquestes illes, ajudi a posar terme a aquests problemes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

En nom del Govern, té la paraula el Conseller d'Ordenació del Territori, Sr. Jeroni Saiz i Gomila.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Gracias, Sr. Presidente. Gracias.

Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados, ya va siendo costumbre escuchar en esta Cámara alguna serie de latiguillos, una serie de lugares repetidamente repetidos, y valga la redundancia, y perdónenla, por parte del Grupo Socialista en sus actuaciones. Supongo que

esto ya es el principio de la Campaña Electoral y lo que quieren es remachar las líneas de lo que van a hacer. Y una de ellas, es evidentemente la falta de colaboración entre instituciones, y aquí parece que cualquier cosa que se haga o que no se haga, que se haga bien o que se haga mal o que se haga a gusto o a disgusto, todo se achaca a una falta de colaboración entre instituciones. Yo creo, señores socialistas, que no se puede seguir por este camino. Creo que la seriedad de este Parlamento exige que se planteen los problemas con toda la profundidad y con toda la seriedad que se quiera, y que aquí se pidan todas cuantas explicaciones se quieran a la política del Gobierno, pero no utilizar como latiguillo, siempre, que todo es una falta de colaboración entre instituciones, porque eso es intentar llevar al ciudadano que siga estos debates a un engaño, un engaño claro, con el que nosotros no podemos estar, en absoluto, de acuerdo y ya le advierto que por esta línea no estamos dispuestos a continuar ni a aceptar los términos del debate.

En segundo lugar, parece ser que, naturalmente, el Parlamento es una sala de resonancia muy importante, más que los Ayuntamientos y que los Consells Insulares, seguramente quizás porque hay más medios de comunicación, pero el hecho es que el señor Portavoz del Grupo Socialista ha planteado aquí una serie de problemas sobre la gestión de Consells Insulares, en algún caso, de manera muy directa, refiriéndose directamente a ellos y personalmente a algunos Consellers, y en otros casos, a temas que sabe que absolutamente no son competencia del Parlamento ni del Gobierno Autónomo, sino que son competencia de los Ayuntamientos y de los Consells Insulares, y usted aquí los ha mezclado todos, unos con otros, para, al final, llegar a la conclusión de que todo era culpa de una mala colaboración entre las instituciones. Yo quiero, antes de empezar a contestar sus aseveraciones, una por una, quisiera dejar bien claro que aquí nosotros vamos a responder exclusivamente de lo que es competencia del Govern de la Comunidad Autónoma, no vamos a responder, ni vamos a entrar, además, en el debate, ni vamos a entrar a discutirlo, en las cosas que son competencias, sea de Consells Insulares o sea de Ayuntamientos, porque no es ésta la Cámara ni tenemos nosotros por qué pasar la responsabilidad a otro, pero tampoco tenemos por qué asumirlas, ni tampoco vamos a entrar a juzgar ni a analizar las actuaciones que puedan hacer otras corporaciones ajenas a lo que nosotros representamos en este momento.

En concreto, ha empezado usted por hablar de las graves responsabilidades del Gobierno en materia de vertidos de aguas y en materias de abastecimiento de agua. Yo quisiera aquí dejar bien claro que las competencias, y quien dice las competencias, dice las responsabilidades, en materia de abastecimiento de agua a las poblaciones, en materia de evacuación y tratamiento de las aguas residuales de las poblaciones, por la Ley de Bases de Régimen Local, ahora, y por la Ley de Régimen Local antigua, siempre ha sido y sigue siendo competencia de las Corporaciones Locales, absolutamente, única y exclusivamente competencia de las Corporaciones Locales. Las competencias de la Comunidad Autónoma son otras, en concreto las tiene para prestar ayuda económica de un tipo o de otro, para ayudar a resolver estos problemas. Una competencia, prestar ayuda económica, no asumir la responsabilidad en la resolución de estos problemas, cosa hartamente distinta. No tiene com-

petencias en materia de planificación hidrológica, lo digo y lo repito una vez más, y quisiera que de una vez se enterase todo el mundo, y eso, señores del Grupo Socialista, si preguntan ustedes a su compañero que estuvo con nosotros ayer tarde con nosotros en la Comisión Mixta, y les cuenta como transcurrió ayer por la tarde, llegarán a la conclusión que ni se puede seguir hablando de falta de colaboración ni se puede seguir argumentando la competencia de la Comunidad Autónoma en materia de planificación hidrológica, no la tiene la Comunidad Autónoma, no es responsabilidad suya. La tiene para autorizar vertidos de aguas residuales al mar, efectivamente, esta sí es una competencia que tiene, para autorizarlos o no autorizarlos, competencia que es válida y aplicable tanto al Ayuntamiento de Ibiza, en su caso, como al Ayuntamiento de Palma de Mallorca, en otro. Competencia que parece que el Ayuntamiento de Palma no quiere reconocer. Por ejemplo, curiosamente, es muy curioso que en algunos casos se obligue a ejercer esta competencia y en otros no se permita ejercerla. Es la misma, eso sí, para autorizar vertidos, para vigilar, para controlar esos vertidos en tanto que puedan ser contaminantes, para eso si que tiene competencia. No para asumir la responsabilidad de la ejecución de estos vertidos. Son puntos esencialmente distintos.

En consecuencia, si hay graves problemas en Ibiza, porque hay zonas donde hay zonas urbanas que no tienen red de saneamiento o que esta red de saneamiento no es suficientemente depurada o depuradoras que no funcionan, etc., etc., etc., ya le advierto que aquí vamos a discutir cuál es la política del Gobierno en estos temas, lo que no vamos a discutir es la responsabilidad, porque no la tiene.

En el tema de Ibiza, para empezar, nos ha contado usted una historia en la que ha venido a decir claramente que ante la pasividad de ciertas instituciones, cabe suponer que debía ser, porque me miraba a mí, que se refería a la del Gobierno, parece que había una conexión de unas redes de alcantarillados y otras en la Playa «de'n Bossa», eso son redes de alcantarillado municipales, y yo no sé si estas conexiones estaban autorizadas, si existen o no existen, etc., pero lo que es evidente es que la pasividad ni la actividad del Gobierno tiene nada que ver en este tema, es un tema estrictamente municipal, si hay acuerdos entre ayuntamientos para tratar las aguas de unos a otros en sus redes respectivas, tienen perfecto derecho a hacerlo, se lo concede la Ley, y de hecho existe frecuentemente en muchos casos, y en muchos más tendría que existir, porque en muchos de ellos es necesario que haya esta colaboración y que se puedan reunir los puntos de tratamiento, pero precisamente unificando redes de saneamiento.

En cuanto al problema que se creó en Jesús, y parece que ustedes quieren justificar que era por un exceso de caudal que afluye al emisario submarino de Ibiza, porque recibe aguas de la Playa «de'n Bossa», procedentes del término de San José, yo debo decirle, en primer lugar, que nosotros no lo tenemos comprobado ni es nuestra misión comprobarlo. Lo que sí es cierto es que cuando el Ayuntamiento de Ibiza nos pidió ayuda, nos pidió ayuda, simplemente, para que ayudáramos, pero porque el Servicio Hidráulico es el que había construido la estación de evacuación de aguas, el emisario submarino, y entonces, por el conocimiento, que podía tener, para que les prestásemos ayuda, nada más,

y queda claro que el hecho de que nosotros prestásemos esta ayuda, no es asumir ninguna responsabilidad sobre ello, es una instalación que está entregada para explotación al Ayuntamiento de Ibiza, y consecuentemente es el Ayuntamiento de Ibiza, no se detectó, en absoluto, que hubiera una mala instalación del triturador, o al menos, éstos no son los informes que yo tengo, lo que sí se detectó, en primer lugar, es que era insuficiente el emisario para evacuar las aguas, en consecuencia, las aguas rebosaban por una arqueta, porque era insuficiente, el primer consejo que se dio, fue, provisionalmente, el separar los difusores para aumentar la capacidad de evacuación del emisario, y después ayudar a buscar las razones por las cuales acudía más caudal del que estaba previsto inicialmente. Las razones parece ser que fueron unas averías, unas roturas en las conducciones que hacían entrar o en la conducción en la estación de impulsión, no lo recuerdo ahora exactamente, pero unas averías en el sistema de saneamiento que hacía que entrase agua de mar y que, en consecuencia, el caudal que llegaba al emisario era muy superior al previsto y, consecuentemente, se producía un reboce, se iba a un torrente, y este vertido en el torrente producía contaminación en los pozos vecinos. Bien. Ese es el tema, no se constató nada más, sino que había un problema de avería y se dispusieron los medios para resolver este problema, y hasta aquí se ha terminado. Las declaraciones o no declaraciones, del Conseller Insular sobre si había o no había contaminación de pozos, no las sé, y creo que no es el momento de debatirlas en esta sala, si usted las quiere discutir, en el Consell Insular será el punto, pero no aquí, eso no tiene nada que ver. Evidentemente, la Comunidad Autónoma no tenía nada que ver, ni detectó ni dejó de detectar, simplemente se limitó a lo que le había pedido el Ayuntamiento, que examinase sus instalaciones.

En la villa de San Antonio se sabe que lo que había, anterior a la transferencia y que nosotros heredamos, como tantas obras iniciadas con problemas, con problemas y que ha costado mucho trabajo, efectivamente, el año 85, a mediados del año 85, hace un año y dos o tres meses, se recibió la transferencia en materias de obras hidráulicas, con ella, se transfirieron un montón de expedientes empezados, y hay algunos que todavía no hemos conseguido resolver, otros muchos se han terminado, se han liquidado obras, y otras se han empezado, ciertamente, si usted quiere que le diga que no estoy satisfecho de todo lo que hemos hecho, pues no lo estamos, se podrían haber hecho muchas más cosas, se han hecho muchas, pero, quiero dejar constancia, y no por eludir ni por hablar de herencias pasadas, que no nos gusta, pero que son unos hechos que, algunos de ellos, estaban muy entresacados y no se han podido resolver todavía. Uno de ellos es el problema del emisario por el que se vertían las aguas residuales de todo el término de San José en la bahía de Ibiza, un proyecto, aprobado por el Ministerio de Obras Públicas, en teoría reunía condiciones suficientes, para nosotros no lo son, porque en nuestro programa está el suprimir todos los vertidos de aguas al mar, pero dentro de la normativa que hoy existe, y no hablemos de conculcar normativa, porque hay una que permite los vertidos al mar, en estos momentos, que está perfectamente en vigor, con ciertas condiciones, este emisario las cumplía, había problemas de propiedades de terrenos, se tardó bas-

tante tiempo en resolverlos, y una vez resueltos, se han podido, creo que están terminadas o a punto de ser terminadas, las obras, los problemas que había respecto de la propiedad de los terrenos en que se asentaba la obra de pre-tratamiento. No tenía nada que ver con nosotros, era bastante anterior a nosotros.

San Antonio tiene una estación depuradora, que es insuficiente, esto está perfectamente detectado, y el municipio de San Antonio tiene encargado el proyecto, creo que tiene, si no adquiridos, comprometidos o buscados, los terrenos para hacer la nueva depuradora, en una ubicación que permite, si se ponen de acuerdo los dos Ayuntamientos, San Antonio y San José, que esta depuradora pueda ser tratada conjuntamente. Pero, como decía, esto es una colaboración entre Ayuntamientos que se está tratando, creo que seguirá adelante, y que llevará como consecuencia estas conexiones entre redes que ustedes tanto están criticando en el caso de la Playa «de'n Bossa», en el caso de la bahía de San Antonio, intentamos que se lleve a efectos esta conexión.

No puede decirse que no se haga nada, porque se está haciendo, estamos pendientes de que se nos entreguen estos proyectos, por parte del Ayuntamiento de San Antonio, que es el que está trabajando en ello, San José, de momento, todavía está terminando la obra que tenía empezada.

En cuanto al municipio de San Juan, hay saneamientos previstos en San Vicente, San Miguel, en Portinatx. En San Miguel ya se lo he dicho, en Portinatx se aprobó el expediente, están adjudicadas las obras para completar el saneamiento de Portinatx, también en dos proyectos o en dos fases distintas del proyecto, una de ejecución directa por el Ayuntamiento y otra de ejecución por la Comunidad Autónoma, y, en el caso de la Cala de San Vicente, el programa planteado es similar al de San Miguel, es un tipo de estaciones depuradoras del que no hay aquí, en esta Comunidad, experiencia directa, y entonces se ha preferido hacer una consulta al CEDESC, antes de poder autorizar o rechazar este tipo de estación depuradora que puede resultar interesante, pero que entendemos que por la trascendencia que puede tener en estos núcleos turísticos, conviene asegurarse, antes de aceptar un tipo de estación depuradora que no esté experimentada.

En el caso del «Puig de'n Valls», efectivamente había una red de alcantarillado, que no tenía evacuación, eran dos proyectos, se había hecho uno, faltaba por hacer el segundo, y este proyecto está ejecutándose, está en ejecución y, en consecuencia, se resolverá el problema, si todavía queda parte del núcleo urbano, de las zonas más o menos urbanas que no tienen red de saneamiento y que, en consecuencia, a través de las fosas sépticas pueden acabar creando contaminación de los agüíferos, eso depende de las distancias a que estén los pozos de abastecimiento de aguas de los pozos absorbentes, creo que es un problema que debe de resolverse, evidentemente, nosotros estamos abiertos para colaborar con los respectivos municipios, tanto San José, como Santa Eulalia, para facilitar la ayuda técnica y económica precisa para que puedan seguir adelante, pero le digo, repito, que la iniciativa debe de ser municipal.

En cuanto a la reutilización de las aguas depuradas, se está trabajando ya en la de Santa Eulalia, está la previsión de las de Ibiza, en Ibiza, no sólo ahora se está construyendo una ampliación del pre-tratamiento

to, completar el pre-tratamiento que existía y, además, cubrirlo, para evitar malos olores a las zonas vecinas. se está redactando el proyecto de un tratamiento primario, físico-químico, a partir del cual se van a llevar las aguas a una estación depuradora por el sistema de lagunaje, que creo que el Ayuntamiento tiene adquiridos o con opción de compra los terrenos necesarios, o ya están adquiridos en estas fechas, no estoy bien seguro, donde se procederá a la depuración final por lagunaje y permitirá la reutilización para regadío. Realmente, en Ibiza está previsto que sucesivamente se vaya reutilizando toda el agua para regadío, porque somos perfectamente conscientes de la grave problemática que hay de falta de agua potable.

El tema de si ha habido o no ha habido los contactos necesarios con los usuarios, yo, sinceramente, no le puedo dar una cumplida explicación, pero me da la sensación que eso no es tampoco competencia nuestra, puesto que los regadíos, tanto los de Campos como los de Santa Eulalia, están declarados de interés general por el IRYDA y, consecuentemente, es el IRYDA, creo que la Comunidad Autónoma actúa directamente en Menorca, y en Mallorca y en Ibiza, está actuando a través del IRYDA. De modo que, por la declaración de interés general que tienen estas obras, en cualquier caso, lamento que en estos momentos, la no presencia del Conseller de Agricultura, le podría extender más la explicación, pero me parece que es exactamente ésta.

En cuanto al agua potable, decía usted que no había habido ninguna actuación de la Comunidad Autónoma, bien, quizás no ha habido ninguna actuación directa en Ibiza, en Formentera sí la ha habido, porque nos la ha pedido el Ayuntamiento de Formentera, y no la ha habido en Ibiza, precisamente, por la colaboración que ha habido entre instituciones, porque en Ibiza, todas las instituciones, el Consell Insular y todos los Ayuntamientos, han formado un consorcio, precisamente, para resolver, mancomunadamente, su problema de abastecimiento de agua potable, el problema es tal como usted lo ha planteado, en este momento se está aprovechando más del 100 por 100 de los recursos; de modo que, aunque se pudiesen redistribuir algo mejor estos recursos que se están explotando, el problema es que faltan recursos y cuando falta, la única posibilidad que hay es acudir a la potabilización de agua de mar o agua salobre porque no hay otra posibilidad, y usted lo sabe perfectamente. Bueno, el consorcio que ha organizado el Consell Insular junto con los Ayuntamientos trata de resolver este problema, es evidente que nosotros no vamos a inmiscuirnos ni vamos a intentar entorpecer ni entrar en una actuación que entendemos que es correcta y que puede ser eficaz. En cualquier momento, si este consorcio nos pide ayuda, nosotros gustosamente se la vamos a dar, pero mientras no nos la pida, y parece que por el camino que llevan, en estos momentos, no es necesario, nosotros de «motu proprio» no vamos a actuar, lo que no pretenderá usted es que asumamos la responsabilidad y diga usted que es consecuencia de una falta de colaboración entre las instituciones el que en el término municipal de Ibiza o en el núcleo de Ibiza capital se pierda en la red de distribución de agua potable un 62 % del agua captada. Supongo que esta cantidad es correcta, cuando usted la dice, yo, desde luego, la desconozco, pero me parece que lo que es evidente, en cualquier caso, es que ni es culpa de la Comunidad Autónoma ni detecta, en absoluto, una falta de colaboración entre instituciones. Es

que no tiene absolutamente nada que ver una cosa con otra.

Creo que, en cuanto al agua de Ibiza, está perfectamente justificada la no actuación, de una forma directa, de la Comunidad Autónoma o del Gobierno de la Comunidad Autónoma, lo cual no quiere decir, ¡juddado!, que no sea una falta de preocupación. La preocupación existe, a través del servicio hidráulico se está estudiando la posibilidad de mejor redistribución de los escasos recursos disponibles, pero, en cualquier caso, que quede perfectamente claro que nosotros no pensamos entrar ni intervenir en un tema, el cual los auténticos responsables están tratando de resolver, y que entendemos que es por un camino correcto.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Volen fixar la seva posició els altres Grups?

Per què em demana la paraula?

EL SR. MARÍ CALBET (ANTONI):

Per aHusions.

S'ha nomenat el meu nom aquí dins.

EL SR. PRESIDENT:

Ho sent molt, no li puc donar la paraula.

Els altres Grups, volen intervenir?

Grup Esquerra Nacionalista, PSM, té cinc minuts per fixar la seva posició.

(Pausa)

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El Grup Esquerra Nacionalista considera positiu que el Grup Socialista presenti aquesta Interpellació sobre el tema de les aigües a Eivissa. I ho consideram positiu, perquè entenem que estam construint, estam dins un camí de treballar per dur endavant una Autonomia de caire modern i europeu. Entenem que hem de procurar que els nostres poders públics, en aquest cas, el Govern de la Comunitat Autònoma, compleixi estrictament amb una voluntat política expressa les lleis bàsiques que ens obliguen, que són la Constitució i l'Estatut.

La Constitució, a l'article 45, diu que tothom té dret a disposar d'un medi ambient adequat per al desenvolupament de la persona i el deure de conservar-lo. És evident que aquest imperatiu constitucional obliga els poders de la Comunitat Autònoma. Recordem també l'Estatut d'Autonomia, a l'article 9 obliga els nostres poders públics a impulsar una via de progrés per als nostres ciutadans.

Entenem, per tant, que el Govern de la Comunitat Autònoma ha d'assumir la responsabilitat que té sobre aquestes matèries, i no presentar, una vegada més, la coneguda excusa de l'autonomia municipal, de la falta de competències sobre una matèria determinada, per autojustificar un abandonisme, un deixar fer, un deixar que les coses marxin, teoria que pot ser molt neo-liberal, però que, en tot cas, és impresentable, perquè implica una vulneració de l'article 9 de l'Estatut i una vulneració de l'article 45 de la Constitució.

Aquest Govern és diligent en moltes coses, fins i tot és diligent en no fer res, i, per què és que no volem fer res? Perquè no volem enfrontar-nos amb els problemes. Va molt bé deixar que els problemes de les aigües, com moltíssims d'altres problemes, no es resol-

gui, senzillament que es prodeixi a les mans dels municipis, de les institucions, dels grups de pressió de torn. No volem fer actuacions que comprometin l'hegemonia d'uns determinats personatges que controlen unes institucions determinades. Són molt diligents en altres coses, però quan es tracta d'enfrontar un problema, no es vol fer, i sempre es treu la mateixa excusa per no actuar: l'autonomia, l'autonomia del municipi, l'autonomia del Consell Insular, fins i tot els sagrats drets de la propietat, drets que podrien ser vigents a l'època de la República Romana, però aquí som al segle XX, dins una democràcia europea.

Estic molt content que el Grup Socialista hagi plantejat un tema referit a Eivissa, perquè a nosaltres sí que no ens podran acusar d'electoralisme, el nostre Grup no té incidència a Eivissa, com vostès saben, i precisament estam contents que puguem ser completament nets de tota possible sospita. Sobre Eivissa s'ha fet molta demagògia, jo voldria recordar que un personatge, tan intel·ligent com demagògic, va dir que Eivissa havia d'optar entre els ocells i els avions, i és evident que Eivissa necessitava més avions que ocells. És evident que aquesta opció, plantejada demagògicament, de destruir la naturalesa a favor d'un creixement descontrolat, és el que els impedeix a vostès actuar concretament en matèria d'aigua. No es poden fer afirmacions demagògiques sobre els ocells, no es pot dir que s'ha de créixer descontroladament, perquè això implica que no controlam res. Eivissa és el pitjor exemple de la balearització de tot el Mediterrani, jo record molt bé l'Eivissa pre-turística, l'Eivissa que hi va haver un moment que menjava garroves, però és que hem passat de menjar garroves a no poder beure aigua neta, ni poder viure dins un medi ambient adequat, i vostès tenen una co-responsabilitat, i no ho oblidin. Procurin, per tant, que en matèria d'Eivissa hi hagi unes actuacions a fons, en matèria de les aigües, perquè no poden els Ajuntament coordinar una política general de tota l'illa sobre aquestes aigües, no pot el Consell Insular, perquè si vostès no tenen competències, molt més limitades les té el Consell Insular d'Eivissa i Formentera.

Per tant, nosaltres entenem que hi ha una responsabilitat, i la responsabilitat implica unes obligacions, i si aquestes obligacions no es compleixen, és evident que aquest Govern és incapaç de donar resposta a problemes, i tal vegada serà convenient que aquest Govern deixi de ser el que és, perquè sigui una majoria de progrés la que, finalment, hi posi solució.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Dins el torn de rèplica, vol fer ús de la paraula?

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. COSTA COSTA:

Gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc, jo crec que no estic d'acord amb el que ha dit el Sr. Conseller d'Obres Públiques que aquí es faci electoralisme, electoralisme se'n fa cada dia en el treball de cadascuna de les persones i de cadascun dels grups, i si hi ha un problema que preocupi els ciutadans d'aquestes illes, i sobretot que preocupi els ciutadans d'Eivissa, em cregui, és aquest.

No és que nosaltres facem una línia d'actuació de la falta de col·laboració institucional, sinó és que el

Govern, en matèria de planificació hidrològica, incompleix els seus compromisos de col·laboració amb la Comissió Planificadora, que des de fa un any i mig es troba constituïda i que encara no sabem que s'hagi reunit, i, evidentment, el problema d'Eivissa no és un problema puntual, com l'ha volgut presentar vostè, d'Eivissa o de Sant Antoni, com molt bé ha dit, és un problema d'illa, ja que els recursos que s'estan extraient superen els que té la pròpia illa. I no és un debat de filosofia d'aprofitament d'aigua el que hem de tenir aquí, sabem que hi ha un patronat format, de moment, el que no sabem és que hagi fet res, i tampoc no sabem que tenguí cap actuació determinada i que siguin aquestes actuacions encertades, vostès són co-responsables en el tema de sanejament, perquè permeten abocaments que contaminen, i són co-responsables en el tema d'extracció d'aigües, perquè aquests recursos són insuficients i l'únic organisme que en aquests moments té possibilitats i recursos econòmics per solucionar aquests problemes, és el Govern Balear.

Els ciutadans que són víctimes de tota aquesta política entre institucions, o de falta de col·laboració entre institucions, jo crec que vostè no els podrà explicar que mentre es gasta una part, que no és el cent per cent del pressupost, que queden molts de recursos disponibles, a final d'any, en aquest Govern de les Illes Balears, que mentre això passa, mentre els saldos en el banc són de 5.000 milions de pessetes, a Eivissa es produeixi un problema tan greu com que, per beure un got d'aigua, s'hagi de comprar un botella d'aigua mineral o com que s'hagi d'estar, diàriament, diàriament subjecte a una possibilitat d'infecció perquè els poders públics, Comunitat Autònoma, Consells Insulars i Ajuntaments, no hagin actuat. I vull dir que en aquest tema, no hi ha competència del Consell Insular, en els temes que tocam, i això ho vull deixar molt clar, hi ha responsabilitats dels Ajuntaments i co-responsabilitat de la Comunitat Autònoma.

La política de deixar fer que duen a terme vostès amb els temes que són realment preocupants per les illes, nosaltres, evidentment, no la podem compartir. Creim que aquests problemes tenen solucions globals dins cada una de les Illes i que fan necessària aquesta millor col·laboració institucional.

Si controlàssim els abocaments que es produeixen, que contaminen, no hi hauria, evidentment, aquest problema. Si vostès instassin permanentment els Ajuntaments, si vostès fessin ús de totes les possibilitats legals que tenen per evitar que aquests abocaments contaminants es produeixin, tal vegada, els Ajuntaments, i sobretot grups econòmics importants, es mourien perquè aquesta xarxa, perquè aquesta infraestructura es dugués a terme. Mentre hi hagi aquesta passivitat, pareix que tot Déu està content, manco els ciutadans, que són els que sofreixen els problemes, les institucions es miren autosatisfetes unes a les altres, malgrat siguin del mateix color polític, dient que això no ho podem solucionar sense que ens ajudin els altres, i els ciutadans sofreixen, permanentment aquests problemes. I vull dir també que les declaracions a què he fet referència abans, no eren només d'un membre del Consell Insular d'Eivissa, eren d'un membre d'aquest Govern que fa bastantes declaracions a Eivissa, per cert, i que la seva condició no és indissociable, sinó que és membre d'aquest Govern, també, i, per tant, les seves manifestacions, jo crec que també són co-responsabilitat d'aquest Govern.

Vostè em parla, també, del tema de l'aprofitament d'aigües a Eivissa i a Santa Eulàlia, no entraré molt a fons en aquest tema, perquè no és l'objecte principal d'aquesta interpellació, però, no obstant, sí que hi ha una co-responsabilitat del Govern, perquè és el que du la gestió d'aquesta àrea a les Illes Balears, no té la competència, però té la gestió, que és l'important. I en aquest cas, el que falla és la gestió, no la planificació, sinó que durant la gestió d'aquestes obres no es dóna la informació necessària als usuaris d'aquest producte perquè puguin obrar en conseqüència, i, per tant, creim que hi ha un perill que s'hagi fet tota una infraestructura molt costosa, perquè, al final, no serveixi per a res.

Finalment, i respecte de l'Ajuntament d'Eivissa i als futurs plans d'utilització de l'aigua, sense aquesta solució global del tema de l'aigua, també de l'aigua de la xarxa municipal, de l'aigua potable, no serà possible reutilitzar aquesta aigua per a agricultura, si vostè coneix el grau de contaminació, cosa que jo crec que vostè coneix, sabrà que és impossible utilitzar aquesta aigua, sense que se salinitzin tots els terrenys allà on es regui amb aquesta aigua, per tant, no són problemes puntuals, són problemes on el Govern d'aquesta Comunitat és co-responsable, on nosaltres creim que la col·laboració entre institucions és fonamental per a la resolució de tots aquests problemes i on nosaltres demanem que el Govern d'aquesta Comunitat, que és el que de més recursos disposa de totes aquestes institucions, faci de motor, per tal que aquests problemes es puguin solucionar, i els ciutadans puguin sentir-se orgullosos d'aquestes institucions i dels rectors d'aquestes institucions, cosa que és molt important, també, per a tots els polítics i per a la dignitat dels que som en aquesta Cambra.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Dins el torn de contrarèplica i en nom del Govern, ...

Per què em demana la paraula?

El Sr. Jeroni Saiz i Gomila, Conseller d'Ordenació del Territori, té la paraula.

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Gracias, Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. Evidentemente, el electoralismo se hace cada día, con la actuación de cada día, eso es lo que estamos haciendo todos, menos los que no hacen nada, que no les queda más remedio que hacer electoralismo con las palabras. Y ustedes lo están haciendo con el tópico de la falta de colaboración entre instituciones, y yo pregunto, señor Portavoz del Grupo Socialista, no ha puesto usted en toda la tarde un solo ejemplo de que uno de estos problemas que hay en Ibiza, y que le reconozco que los hay, ni uno solo esté pendiente de resolución por una falta de colaboración entre las instituciones. Usted podrá decir que el Gobierno es muy lento, que actúa muy mal, que no trabaja, que no nos preocupamos, no sé, todas las cosas que usted quiera, lo que no ha dado ni un solo ejemplo, ni uno solo de que haya una falta de colaboración que justifique o que motive alguno de estos problemas. Entonces yo le digo, lo que no se puede, lo que es demagogia, lo que es engañar a la gente, eso que usted dice, no les po-

drá convencer, no les podré convencer porque usted se cuida de decir exactamente lo contrario, pero si usted, en lugar de hacer acusaciones, sin ninguna clase de fundamento, sin demostración, hubiese sido tan amable de haber puesto un solo ejemplo, yo seguramente se lo hubiera podido rebatir, pero usted no los pone, usted se limita a decirle a la gente, a través de los medios de comunicación, presentes aquí, en estos momentos, es que, claro, como no hay colaboración entre las instituciones, como el Gobierno no quiere colaborar con los Ayuntamientos, lo que pasa es que se olvida de algunos Ayuntamientos, porque, curiosamente, nada más ha hablado de algunos, y no ha hablado de otros, y yo creo que es justo que hablemos de todos.

Y si estamos hablando de Ibiza, pero también podemos hablar de Formentera, que yo creo que administrativamente forma parte. Y que conste que voy a hablar de Formentera, y lo sabe el representante de Formentera, con todo mi respecto hacia la actuación que está llevando el Ayuntamiento de Formentera. Pero el Ayuntamiento de Formentera, en estos momentos, ha tomado un camino para resolver el problema del agua potable al que nosotros, después, hemos prestado nuestro apoyo, a lo que empezó, no podíamos, pero después le hemos prestado nuestro apoyo, creo que esto es colaboración entre instituciones, para que pueda seguir adelante y completar la actuación que hizo el Ayuntamiento. El Consell Insular de Ibiza y Formentera, junto con los Ayuntamientos de Ibiza, ha establecido un consorcio en el que pretende una solución muy parecida a la de Formentera, y están gestionando lo mismo, no me parece justo que usted, supongo que le parece muy brillante lo que hicieron en Formentera, cuando no lo ha comentado, es que le parece así, y que, en cambio, le parezca muy mal lo que van a hacer en Ibiza, que va a ser exactamente lo mismo. Es hacer una planta potabilizadora, que es lo que no queda más remedio que hacer cuando ya no hay más recursos. Podrá haber discusiones técnicas sobre un tipo u otro, la instalación, la ubicación, yo no entro, porque en estos momentos no nos han pedido ayuda técnica, y son competentes, porque el problema del abastecimiento de agua es de los Ayuntamientos y los Consells Insulares, como herederos de las competencias que tenían las Diputaciones, pueden trabajar formando conjuntamente con los Ayuntamientos, consorcios. Tema que se está intentando para otros problemas distintos, en otras islas, y a usted también le parece muy bien y no lo critica, están intentando seguir el mismo camino para resolver otro tipo de problemas, es un camino perfectamente admisible, y nosotros no tenemos por qué entrar, y no hacemos ninguna dejación de ninguna responsabilidad nuestra, ni responsabilidad ni co-responsabilidad, es un posible camino de solución. Y se está trabajando, y como se está trabajando y se está en ello, no se puede decir que hay pasividad, que no se actúa, se está actuando.

En cuanto al tema del saneamiento, evidentemente, es global, yo no he pretendido, yo si le he contestado puntualmente, es porque usted ha hecho una relación puntual, y porque realmente el problema del saneamiento es grave, como es medio ambiental, hay que tratarlo en su conjunto, pero así como la solución del abastecimiento es fácilmente agrupable en una sola actuación, en cambio, la del saneamiento es más difícil, es muy difícil dar una solución única, hacer un plan único de saneamiento de una isla, normalmente,

salvo determinadas comarcas, como pueda ser la bahía de Alcudia, en el caso de Mallorca, que une a tres municipios en la misma zona, o la bahía de San Antonio, con dos municipios, es un tema mucho más localizado, incluso un Ayuntamiento como el de San José, puede que tenga que dar tratamientos absolutamente distintos de los que dan en la costa de levante o en la costa de poniente. De modo que, es más difícil dar una explicación o un tratamiento conjunto, global, único, lo cual no quiere decir que el problema no esté generalizado. Lo que pasa es que las funciones son distintas, y por eso le estaba hablando de las soluciones. Y creo que le he estado demostrando que una a una, en todas ellas se está haciendo algo, en todas ellas se están haciendo vertidos al mar debidamente autorizados, legalizados y autorizados por su Ministerio de Obras Públicas de Madrid, su Ministerio antes de habernos transferido las competencias. Y nosotros estamos controlando que se cumplan las condiciones que impuso este Ministerio para dar la concesión, o que se terminen las obras que proyectó este Ministerio. Pero todos ellos se están haciendo.

Y nosotros hemos dicho que tenemos la voluntad política, y lo hemos dicho, y se está trabajando, de evitar estos vertidos, que aunque estén justificados estos vertidos, aunque estén autorizados y aunque cumplan la normativa vigente, nosotros pensamos que es una normativa excesivamente amplia, y lo dijimos aquí cuando, a petición de ustedes, se aprobó en el Parlamento una adhesión a las resoluciones de Ginebra respecto de la no contaminación del Mediterráneo, etc. Pero dijimos que nosotros pretendemos, no sólo las poblaciones de más de 50.000 habitantes, sino que todas ellas, que lo hagan; pero la capacidad económica de los municipios es limitada y yo lo entiendo perfectamente. Y le ponía el caso de Formentera, donde en el caso de Formentera, ahora mismo, se está construyendo un emisario submarino que va a verter aguas al mar sin depurar. Pero ésta es una primera fase y, en una segunda, y me consta que el Ayuntamiento de Formentera está trabajando y tiene encargado el proyecto, y hemos tenido distintas reuniones al efecto, que a continuación, en cuanto se pueda, se va a acometer la construcción de la estación depuradora, y este emisario submarino es una primera fase, situación exactamente idéntica a la del Ayuntamiento de Ibiza que, con un año o dos de adelanto sobre el Ayuntamiento de Formentera, hizo exactamente lo mismo, adelantarse con un emisario submarino, en más o menos debidas condiciones, adelantarse a la necesaria construcción de una estación depuradora, y lo mismo el Ayuntamiento de San José, que también por el mismo camino, el mismo tipo de emisario y gestionado igualmente por el Ministerio de Obras Públicas, en su momento, también empezó por adelantar el emisario con la idea clara de, a continuación, y se está trabajando en ello, a continuación, pasarse a la estación depuradora.

De modo que si hay toda esta colección de vertidos, que los hay en estos momentos de aguas residuales al mar, autorizados, no ilegales, no fraudulentos, no clandestinos, autorizados, legalizados, hechos por la propia Administración, sin embargo, en todos ellos se está trabajando y existe la voluntad política y técnica, porque se están tramitando los expedientes, en unos se desarrolla el proyecto y en otros el proyecto se está tramitando ya, para que se resuelva este problema. De

modo que no se puede decir que no se está haciendo nada y que a la Comunidad Autónoma no le preocupa lo más mínimo que haya este problema. Sí que le preocupa e intenta poner solución. Le preocupa, y le preocupa porque es una de las co-responsables, en esto sí, estoy completamente de acuerdo, en los principios generales que el representante de Esquerra Nacionalista nos recordaba, los principios generales de la Constitución y del Estatuto, que hablan del derecho de todos los españoles —sí, Sr. Presidente, enseguida termino—, el derecho de todos los españoles a disfrutar de un medio ambiente sano, lo que pasa es que este derecho general de los españoles está garantizado por la Constitución, pero después lo llevan a la práctica las distintas instituciones y las distintas administraciones públicas, cada una dentro de su esfera, y cada una tiene que actuar, no hay ninguna que sea única responsable de que el español, sea medianamente sano, lo somos todos, responsables. A mí también me parece positivo que se haya planteado este tema político aquí dentro, me parece positivo, lo que yo he tratado de decir es que dentro de esta co-responsabilidad que tenemos todas las administraciones y que cada una asuma la suya, nosotros, podemos discutir aquí o se pueden pedir explicaciones al Gobierno de la suya, no de la que es de los Ayuntamientos. Y cada uno tiene su pequeña parcela, y cada uno la tiene.

Ya no quiero entrar, porque me parecería fuera de lugar y, sobre todo por el poco tiempo de que disponemos, de cómo se me han puesto de punta los pocos pelos que me quedan cuando he oído esto de la propiedad privada y no sé que ha hablado, aquí parece como si todavía creyéramos en la propiedad privada y estamos en una democracia europea. No sé, eso me ha llamado muchísimo la atención, eso de los principios de la propiedad, pero vamos a dejarlo estar. Lo que es cierto es que aquí no se dejan pudrir los problemas, y, evidentemente, me parece que sería absurdo que, de alguna manera, se pueda insinuar, siquiera, que a nosotros nos va muy bien que se pudran los problemas y que nos va muy bien que existan problemas de agua y que existan problemas de abastecimiento y que existan problemas de saneamiento, porque de esta forma, favorecemos a grupos de presión. Ni favorecemos a ningún grupo de presión ni creo que ningún grupo de presión, y supongo que se refiere a los que están promoviendo edificaciones y turismo y movimiento económico en Ibiza, no creo que a ninguno de ellos le convenga lo más mínimo que haya problemas medioambientales, porque el mantenimiento de la actividad turística se basa en que no hay estos problemas. Y, por favor, lo que no se puede decir es que la falta de agua pueda justificar, ese es un tema que ya ha quedado completamente abandonado, es un argumento que ya no se utiliza, que la falta de agua potable pueda ser utilizada como argumento para evitar el crecimiento turístico. Vamos, de una manera muy concreta, aquí, el señor representante del Partido Socialista lo ha dicho muy claro, si en el Ayuntamiento más importante se está perdiendo el 62 % del agua por defectos de la red, quiere decir que recuperando a unos límites normales un 20 % o un 30 % de este 60 que se está perdiendo ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller. Vagi acabant.

EL SR. SAIZ GOMILA:

Sí, Sr. Presidente. Se podría más que duplicar la capacidad de consumo turístico, es decir que éste es un argumento que no vale.

Señores, no hay ningún abandonismo, hay muchos problemas, se está trabajando en todos ellos, y la responsabilidad está absolutamente compartida, en el mejor de los casos.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III.—)

Passam al punt següent. Proposicions no de Llei. Tractarem, en primer lloc, la relativa a la construcció d'una residència per a la tercera edat, a Palma, per part del Govern, Ajuntament i Consell Insular de Mallorca.

Secretària, vol procedir a la lectura, per favor, de la Proposició?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

«Ateses les necessitats de residències per a la tercera edat a la Ciutat de Mallorca, el Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, presenta la següent Proposició no de Llei:

Que el Govern de la Comunitat Autònoma construeixi, en coordinació amb l'Ajuntament i el Consell Insular, una residència per a la tercera edat a Palma de Mallorca».

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària.

Segons s'acredita pel Cap de Secció de Serveis Administratius, hi ha presentada una esmena de substitució, per part del Grup Parlamentari Socialista. Per defensar la Proposició no de Llei, té la paraula, pel grup proponent, el Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Avui parlarem de la problemàtica de la tercera i quarta edat, entenent per tercera i quarta edat, els nous conceptes que s'utilitzen en els estudis teòrics que existeixen. I volem establir un cert ordre a la nostra proposta, i primer parlarem, molt breument, de l'estat del coneixement d'aquesta problemàtica social que afecta la gent vella, en segon lloc, un poc, la línia d'actuació que creiem que ha dut i du el Govern de la Comunitat, després, i una mica més extensament, si bé el temps de què disposam és molt poc, parlarem de la problemàtica actual i puntual, i acabarem, una mica, per especificar l'alternativa nostra quina és i per què és aquesta.

És clar que la problemàtica social de la gent vella, dia a dia, té noves dimensions, hi ha una evolució important dels problemes, uns nous plantejaments socials, econòmics i culturals i, de fet, estudis, se'n fan, actuacions, se'n fan i existeix un fenomen associatiu d'importants dimensions. També és ben cert que tots els Grups Polítics, pens, que som sensibles a aquest tema, ho som, perquè coneixem que, d'acord amb la demografia, amb la població, de cada vegada hi ha més gent, afortunadament, de la tercera i quarta edat, i que, és evident que els problemes d'aquesta població, de cada vegada, són més diversos. N'hi ha uns que vénen derivats de la manca de renda, d'altres de manca

d'atenció per part de la família, d'altres per falta d'integració a una societat determinada, d'altres per malaltia, etc.

Aquí és quan analitzam, mínimament, l'actuació, l'acció del Govern de la Comunitat durant tots aquests anys i, evidentment, es comprèn bastant el tipus d'actuació que s'ha dut, unes subvencions, molts de pics justificades, d'altres, potser, no tant, centres, promoció de centres recreatius, culturals, algunes residències, també hem de parlar d'activitats culturals específiques, a través d'àules de tercera edat, Llei d'Acció Social que, afortunadament, pareix que ja estam a punt de poder-la posar en pràctica, i nosaltres pensam que tot aquest conjunt d'accions han estat, han tengut un balanç desigual, algunes positives, d'altres no tant, d'altres negatives, però no és l'objecte de la Proposició no de Llei de fer aquesta anàlisi.

El que sí s'ha de dir és que, entram a la problemàtica actual i puntual, és que som davant un tema que, òbviament, no és electoralista, no ho és, perquè no es tracta de dur els vells d'excursió, no es tracta tampoc de dur-los a cap tipus de festa, sinó que es tracta de treballar davant un problema que nosaltres pensàvem que dins l'any 87 seria un problema ja resolt en aquestes illes amb riquesa, amb una abundància de riquesa. Ens referim, lògicament, al problema de l'enunciat de la Proposició no de Llei, i és el problema puntual de manca de residències. I nosaltres creiem que seria un problema ja resolt a aquestes altures, perquè d'acord amb els estudis que es fan a tota Europa i a l'Estat Espanyol i a aquestes illes, certament la tendència no és d'anar cap a grans residències, sinó que és més bé anar cap a afavorir els menjadors socials, l'assistència domiciliària, els centres recreatius, residències petites, que la gent visqui, si pot ser, amb la seva família, etc. S'han fet accions d'aquest tipus, per part de distintes administracions, Consell de Mallorca, Consell de Menorca, d'Eivissa, Ajuntaments, Govern de la Comunitat, si bé aquí, un tema que hem de tractar, és la manca de coordinació entre aquestes institucions que, a vegades, pareix mentida, però existeix encara a hores d'ara una manca que s'asseguin i que facin accions conjuntes i que, a la vegada, es planifiqui conjuntament. Bé, és evident que nosaltres coneixem la teoria, coneixem un poc accions que s'han fet, algunes de modèliques a algun poble en torn a menjadors socials i en torn a centres recreatius, però a un lloc com és Palma, tenim un problema, encara, una lacra derivada, en part, de la dinàmica demogràfica, de la dinàmica de la població, una mica de l'emigració que existeix dins l'illa de Mallorca quan s'arriba a la tercera o quarta edat, i també que molts de pics la gent treballa a Palma i roman o el cap de setmana o cada dia a un poble, però, en definitiva, nosaltres avui disposam d'una sèrie d'estadístiques molt concretes de Palma, que són les que ens han fet presentar aquesta Proposició no de Llei. I valgui, Sres. i Srs. Diputats, que atenguin, mínimament, aquestes estadístiques.

Tres residències existeixen a Ciutat importants, residències de vells, d'ancians, una del Consell Insular de Mallorca, una altra de l'INSERSO i una altra de la Caixa d'Estalvis de Balears. A la del Consell de Mallorca, actualment, hi ha 388 residents i 606 persones que esperen poden ser residents, 606 persones. D'aquestes, segons una anàlisi exhaustiva i rigorosa dels expedients, 86, 49 dones i 37 homes en situació de gran urgència.

Pasam a la residència de l'INSERSO, de la Bonanova, la que té més gent resident, és completament plena, com la del Consell Insular de Mallorca, 430 persones hi ha en aquests moments i 909 expedients avui sense resoldre, segons les darreres estadístiques. És a dir, 909 peticions de persones que es volen acollir, i 36 d'anteriors a aquests mesos, és a dir, no resoltes de fa tres mesos, és a dir que haurien d'arribar gairebé al mil·lenar de peticions concretes per a la residència de l'INSERSO. Parlant de la residència de la Caixa d'Estalvis de les Balears, 140 residents i 600 persones qualificades que tenen necessitat d'una residència de vells a Palma.

Per tant, pensin, Sres. i Srs. Diputats, que al marge de les urgències que poden estar centrades en unes 300 persones, ens acostam a aquest moment, a les 2.000 persones que a Ciutat són a l'espera, i ja dic 300-400 de gran urgència i a prop de 2.000 a llistes d'espera a tres institucions, com puguin ser les residències de l'INSERSO, Consell de Mallorca i Caixa de Balears.

Davant d'aquesta problemàtica tan clara, és quan el nostre Grup Parlamentari ha presentat aquesta proposta que, si bé s'ha de continuar a intentar solucions de tipus que els vells puguin residir amb la família, en petita comunitat, centres recreatius, culturals, menjadors socials, etc., hi ha un problema al carrer, puntual, que és la manca de residència a Ciutat. Per això, nosaltres reclamam una actuació institucional coordinada entre Consell de Mallorca, Govern de la Comunitat i Ajuntament de Palma, demanam que es coneixin perfectament les dades que existeixen, es contrastin i es vegi el que és de gran urgència i el que no ho és, al Consell de Mallorca, si que ja existeix aquesta quantificació feta, l'altra, l'hem haguda de fer nosaltres, d'una manera, una mica pacient, i dedicant-hi bastants hores, i, en definitiva, que es trobi una solució. Per tant, nosaltres, el que reclamam amb la Proposició no de Llei és, precisament, això, atenció a la manca de residència a Ciutat, que existeix i que en els Pressuposts del 87 es comenci a posar remei.

Exposada aquesta problemàtica és quan volem analitzar breument l'esmena que ha presentat el grup Parlamentari Socialista, centrada en tres punts, i que, lògicament, hem estudiat amb tota atenció. El primer punt, és que el Govern faci un estudi específic de necessitat de residència per a tercera edat, amb coordinació amb Consells Insulars, Ajuntaments i Administració Perifèrica de l'Estat. Bé, ens sembla bé, si bé volem avançar, amb molta de tranquil·litat i rapidesa, una mica, l'estudi previst. L'INSERSO disposa de dades i són les que aquí hem dit, 909 expedients que, en aquests moments són sense resoldre i unes 36 persones, anteriors, qualificades d'urgència, que esperen que qualcú es mori a la residència de la Bonanova per ocupar l'espai. El Consell Insular de Mallorca també disposa perfectament dels estudis adients, a través d'acció social, i són precisament aquesta quantificació que hem dit, 606 persones que esperen, de les quals 86 són considerades de gran urgència pels assistents socials i psicòlegs i metges del Consell Insular de Mallorca. I, quant a d'altres institucions de les Illes, perquè l'estudi es referiria a l'àmbit d'Illes Balears, coneixem que el problema de Menorca es troba mínimament solventat per la residència que s'està acabant a Ciutadella, més la de Maó que funciona, sembla que bastant bé. En canvi, a Eivissa, si que respecte de l'estudi, avançam que, si bé hi ha una residència en mans d'institucions religioses i l'Hospital, que a vegades atén aquest problema,

és clar que hi ha una important llista d'espera, segons se'ns ha comunicat, i, per tant, la necessitat existeix.

Per tant, per part nostra, sí a aquesta esmena d'un estudi, però, per favor, senyors del Govern, en cas d'admetre's que l'estudi sigui ràpid, creim que en molts pocs dies pot està fet, perquè dades, a l'INSERSO, als Consells Insulars i als Ajuntaments més importants de les Balears, quan parlem dels Ajuntaments més importants de les Balears, i quan parlem dels Ajuntaments més importants, parlem d'Eivissa, Maó, Ciutadella, Palma, Inca i Manacor, certament podem parlar que ja existeixen les dades que configuren aquest estudi.

En segon lloc, es parla, en una segona part d'aquesta esmena, que per a nosaltres també es pot acceptar perfectament, és que hi hagi una coordinació institucional i que, de fet, s'elabori el Pla de residències, d'acord amb les circumstàncies geogràfiques i socials. Això nosaltres ho entenem d'una manera molt dinàmica i molt senzilla, i és bastant clara, que si es pot, no es vagi a residències massa grosses, sinó a residències més petites i d'acord amb la filosofia expressada i prou coneguda a nivell de tot el que són els programes socials d'Europa i de l'Estat Espanyol.

I, en tercer lloc, que ja en els Pressuposts del 87, hi hagi una previsió pressupostària per iniciar el Pla de residències, i nosaltres aquí, sí que volem dir que s'hauria de concretar, bàsicament, segons les dades que coneixem, a Palma i a Eivissa, tal vegada, també.

Per tant, per part d'Esquerra Nacionalista-PSM, donarem per acabada la intervenció, problemàtica exposada, problemàtica no de donar rams de flors ni de dur a passejar els vellets ni de demanar-los el vot, però sí problemàtica de cada dia, desgraciada problemàtica, perquè nosaltres no desitjaríem, per res, que la gent hagués d'anar a residències, però és una realitat social que creim que hem d'abordar. Per tant, acceptam les esmenes del Grup Parlamentari Socialista que creim que complementen i que, a la vegada, poden crear un vertader bloc d'actuació a curt i mitjà termini, creim que és un tema que pràcticament pot ser aprovat, ens imaginam, que per unanimitat.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel grup esmenant té la paraula el Sr. Joan March i Noguera.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. MARCH NOGUERA:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Amb el que ja ha dit, i li agraim al Diputat d'Esquerra Nacionalista que accepti la nostra esmena, però jo hauria de fer una sèrie de consideracions. En primer lloc, la residència de l'INSERSO, bé, la llista d'espera, no tota la gent que és a llista d'espera és de la nostra Comunitat, pensem que la residència de l'INSERSO són residències que, en principi, per llei, hi pot venir gent de qualsevol altra Comunitat, s'intenta que no sigui exactament així, però la Llei hi és i no es pot modificar. Per una altra banda, també, el problema és que, de qualque forma, dins aquestes residències, hi ha tota una sèrie de gent que, possiblement, no és adequat que hi sigui, pensem, a la mateixa residència de l'INSERSO hi ha la meitat que són per vells assistits, dins el Consell Insular de Mallorca, la residència, encara que no és una residència per a gent que necessiti ajuda, el 60 % de la gent que

és dins, la necessita, per tant, seria una gent que se n'hauria d'anar a un tipus de residència, és una cosa que s'ha de contemplar, i així passa, també, a totes les residències de vells.

Per tant és un tema que s'ha de contemplar a l'hora d'elaborar aquest Pla. Primer, s'hauran de distingir residències per a vells més clàssiques, i residències assistides, que s'hauran de fer, possiblement en col·laboració, per una altra banda, amb l'administració sanitària, perquè es necessitarà personal sanitari. Dins aquesta línia, el que és important és que es faci tan aviat com es pugui aquest Pla, és una necessitat social més que evident, siguin 2.000, siguin 1.500 els censats, possiblement si es fa una recerca i es xerra amb tots els Ajuntaments de la nostra Comunitat, se'n trobaran més, que aquest càlcul de necessitats es faci aviat, que es vegi, d'acord amb la geografia i les circumstàncies socials on haurien de ser ubicades aquestes residències i que crec que, com que és un tema que, de qualque forma, és urgent, si bé hi ha altres problemes a l'espera dins dels serveis socials, que en el 1987 hi pugui haver ja una partida pressupostària per construir o iniciar la construcció de qualsevol d'aquestes residències.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per fixar la seva posició, volen actuar els altres Grups?

Grup Regionalista de les Illes, Grup Popular.

Pel Grup Regionalista té la paraula el Sr. Antoni Roses i Juaneda.

EL SR. ROSES JUANEDA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Desafortunadament coincidesc amb les exposicions que han fet els Portaveus d'Esquerra Nacionalista i del Grup Socialista, quant a la gran problemàtica que avui existeix. Hi ha una gran diferència entre els serveis i les prestacions i instal·lacions que poden ser utilitzades per les persones de la tercera edat del nostre país, en referència als restants països de la Comunitat Econòmica Europea, la majoria d'ells, i del món occidental. Realment, la nostra xarxa d'assistència a la tercera edat dins Espanya acaba tan sols de sortir ara d'un tercermundisme, ho podem dir així, i comença en aquests moments una carrera per situar-se a un estat i a una situació realment moderns, progressistes i humans, sobretot humans, d'acord amb l'estandart i qualitat que, he dit, ofereixen altres països del món occidental.

La Proposició, per suposat, té, al nostre mode de veure, una sana intenció i demostra una sensibilitat del Grup Esquerra Nacionalista davant aquesta problemàtica, però nosaltres creim que no és viable efectuar-ho d'aquesta manera. M'explicaré.

En primer lloc, trobam un poc confús, un poc nebulós que s'hagi de dur endavant, aquest projecte, estant immersos els tres nivells d'administració, els tres nivells administratius, a fi de veure com es podria dirigir i administrar aquest centre adequadament i correctament, per quant a les responsabilitats administratives que es derivarien. És a dir, veim problemàtic dur endavant aquest tema, d'aquesta manera, com està presentat a la Proposició.

Nosaltres entenem que les ajudes a la tercera edat, dins la línia i evolució del món modern d'avui en dia, han d'anar encaminades o s'han de contemplar davant

dos camps d'actuació concrets, o dos cavalls de batalla, segons el nostre punt de vista. Primer, uns serveis d'assistència primaris, dins els quals hi són emmarcats l'assistència domiciliària, assistència domiciliària que permet als vells viure en el seu domicili, dins l'entorn i ambient a què són acostumats, endemés, remarquem que moltes vegades és problemàtica l'adaptació d'aquestes persones quan entren a una residència. Assistència domiciliària, per suposat, de tot tipus: metges, psicòlegs, personal de neteja, etc. I es pot donar també el cas, sobretot en pobles petits, que, malgrat siguin registrats i pernoctin a unes certes residències, continuïn utilitzant i usant el domicili habitual, malgrat que aquest cas es donaria tan sols a pobles petits. És a dir, en primer lloc, nosaltres, bàsicament voldríem impulsar els serveis d'assistències primàries en l'assistència domiciliària i, fins i tot, creant i impulsant els centres socials, culturals, recreatius, fins i tot, restaurants parcialment subvencionats o subvencionats. Aquest és el primer tema.

En segon lloc, i a part dels serveis que he esmentat que, principalment i bàsicament haurien de ser atesos pels Ajuntaments amb la col·laboració, suport i assessorament de les altres administracions autonòmiques, tenim els serveis secundaris, també dins la línia d'evolució i de filosofia d'atenció a la tercera edat avui en dia, i em refereixo a les residències, però, assistides que, com molt bé s'ha dit ja aquí, les residències assistides, la tendència avui en dia és que siguin en petits mòduls, de capacitat en terme mitjà, de 40 a 45 persones, només, i que amb un equip d'un metge, dues infermeres per torns de 8 hores i algun personal auxiliar, es pot donar un servei, quasi perfecte. I és més, el resident troba una acollida més favorable, un ambient més familiar, es troba molt més a gust dins aquests mòduls reduïts. I, a més de donar una millor prestació que els grans centres, com ha esmentat el Sr. March, que coincidesc amb ell, s'evita un gran cost, com és, per exemple, la residència de La Bonanova, les despeses de la qual he tingut l'ocasió, una vegada, de contemplar i mirar, i realment hi ha per quedar astorats, com vostè sol dir, Sr. Serra. La infraestructura àmplia i gran que estan obligats a mantenir, quant a diferent personal d'assistència tècnica, etc., els costos són enormes.

Som conscients perfectament, també tenim la llista que vostè llegia, una, no totes, som conscients de la gent que espera, i això és un fet real, dramàtic, la gent que espera per entrar a aquestes residències. Nosaltres creim que el que hem de fer és treballar conjuntament amb les eines que tenim, com la Llei d'Acció Social recentment aprovada, que ordena i regula aquesta temàtica, a fi de llevar, d'erradicar aquesta terrible problemàtica. A fi d'erradicar-la ara que podem, ja que el nostre país va ser sempre, a causa d'administracions centralistes, econòmicament molt mal tractat i culturalment humiliat, i, aleshores, no podíem atendre les nostres pròpies necessitats, d'acord amb es circumstàncies i d'una manera pragmàtica i real. Ara sí ho podem fer. Aleshores, tenim el mitjans per avançar dins aquesta urgent temàtica, coincidim que és urgent.

Per tant, senyors d'Esquerra Nacionalista i Socialista, nosaltres compartim plenament la seva exposició quant a la preocupació i la situació patètica i dramàtica que en aquests moments existeix, però creim que els esforços han d'anar encaminats a una primera fase, una assistència primària, que inclou l'assistència domi-

ciliària, i després les residències per a tercera edat assistides.

Òbviament, i amb coherència amb l'exposició que acab de fer, no donarem tampoc suport a l'esmena del Grup Socialista, perquè, hipotèticament i en tot cas, nosaltres haguéssim dit que l'estudi fos d'acord, primer de tot, quant a les necessitats de residència o d'assistència a domicili, i després, en conseqüència, un estudi específic per a les residències assistides. El Grup Regionalista, per l'exposició que acab de fer, no donarà suport a aquesta Proposició no de Llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Grup Popular, té la paraula el Sr. Andreu Mesquida i Galmés.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. MESQUIDA GALMES:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. D'entrada he d'anunciar que el Grup Popular no donarà suport a aquesta Proposició no de Llei, presentada pel Grup d'Esquerra Nacionalista, ni a l'esmena adient, que ha fet el Grup Socialista, per les raons que exposaré a continuació.

Realment, no existeixen actualment previsions presupostàries per a la construcció d'una residència de la tercera edat, en coordinació amb el Consell Insular de Mallorca i amb l'Ajuntament de Palma. Hem de tenir en compte també que els costos d'aquestes residències de la tercera edat, tal com està avui la política de la tercera edat, que ha explicat el Diputat Sr. Roses, són molt elevats, tant és així, tenim un exemple recent, que és que la residència de La Bonanova de l'INSERSO va tenir un cost de 700 milions de pessetes.

Això vol dir que els costos d'aquestes residències, atenent la política actual quant a la tercera edat, és molt superior i és més convenient anar a un nivell d'assistència social, d'assistència domiciliària per procurar no treure aquests vellets del seu entorn familiar. Actualment aquesta és la política que regeix a tota Europa, fins al punt que tenc notícies que a Europa, totes les grans residències de tercera edat, es tanquen i es fa una assistència social, únicament hi ha aquestes residències on hi ha aquests vells de tercera o de quarta edat, millor dir, que són persones invàlides i segons l'assistència necessària que ells necessiten.

Per altra banda, la Comunitat Autònoma, cada any, en successives convocatòries ha obert una convocatòria que ha sortit al Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma, la darrera va ser dia 10 de juliol del 86, que va sortir en el Butlletí de la Comunitat núm. 21, a la qual, mitjançant convenis, la majoria d'Ajuntaments de les Illes Balears, s'han acollit a aquests convenis per a la construcció de clubs, centres recreatius i centres de tercera edat amb menjadors assistits per donar de menjar a aquests vells.

El Consell de Mallorca té, actualment, en funcionament la seva residència, que és la residència de la Llar d'Ancians, que és sota la seva total dependència i que funciona correctament. La Comunitat Autònoma té la residència seva, la de Vialfas, a Sa Pobla, també sota la seva total dependència.

Per altra banda, atenent el punt de l'esmena presentada pel Grup Socialista, ja que aquí avui s'ha parlat

tant de col·laboració, jo pens que aquest primer punt, que diu que el Govern de la Comunitat elabori un estudi específic de les necessitats de residència per a la tercera edat, ja que s'ha parlat tant de col·laboració, actualment ens trobam en una fase d'elaboració del mapa de Serveis Socials que fa el Consell Insular de Mallorca, que ja costa passats els 15 milions de pessetes, jo pens que aquest estudi pot ser completament vàlid per donar aplicació, tal vegada, al segon punt per veure si és adient, si és convenient o no anar construint residències de tercera edat o bé seguir la política que ha duta fins ara la Comunitat Autònoma, de fer aquests centres de tercera edat i aquests menjadors, on es dona menjar a aquests vellets que es poden desplaçar.

La política que intenta seguir la Comunitat Autònoma és la descentralització, a fi i efecte que tots els pobles de relativa importància, si no poden ser tots, tenguessin una residència de tercera edat o, almenys, clubs que atenguin la manutenció dels ancians. A aquesta política li dona suport el fet que les macroridències insulars han demostrat que, en moltes ocasions, produeixen un mal més que el que intenten evitar en desarrelar els ancians del seu entorn. O sigui que, en aquest cas, podria ser pitjor el remei que no la malaltia.

Actualment, existeixen a Palma residències amb un total de 1.345 places per a una població de 295.000 i busques d'habitants, la qual cosa vol dir una plaça per a cada 2.194 habitants. L'existència de places a la resta de Mallorca és de 350 per a una població de 254.747 habitants, la qual cosa suposa una plaça per a cada 7.278 habitants. A Menorca i a Eivissa hi ha 306 places disponibles per a una població de 123.501 habitants, la qual cosa suposa que hi ha una plaça per a cada 4.035 habitants. D'aquestes estadístiques es pot deduir que les regions més desatenses són Mallorca, exceptuant Palma, i a distància considerable, les illes de Menorca i d'Eivissa.

La política de la Comunitat Autònoma s'ha inclinat cap a la creació de centres de la tercera edat en combinació amb els Ajuntaments de quasi tots els municipis, realitzant-se inversions mitjançant convenis amb els ajuntaments respectius, a Consell, Muro, Santa Maria, Santanyí, Alqueria Blanca, Petra, Porreres, Santa Eulàlia del Riu, Villafranca, Ciutadella de Menorca, Montuïri, Campos, etc., etc., per un import de 103.201.678 pessetes, i, endemés, es troben pendants de realitzar a Campanet, Costitx, Manacor, Selva i Sóller. I, mitjançant el Fons d'Assistència Social, també s'han pagat en concepte de manteniment i equipaments de residències, passen els 16 milions de pessetes.

Per tant, pens que l'Ajuntament de Palma, ja que la Proposició aquesta no de Llei, demana la construcció d'una residència de tercera edat en col·laboració amb el Consell Insular i l'Ajuntament de Palma, pens que l'Ajuntament de Palma, amb un pressupost molt superior al de la Comunitat Autònoma, dedica un 2 % del seu pressupost a serveis socials, mentre que la Comunitat Autònoma, amb un pressupost bastant inferior al de l'Ajuntament de Palma, destina actualment un 12 % del seu pressupost a serveis socials. Això serveix o valgui per rebutjar el tercer punt de l'esmena socialista que diu que en els pressuposts del 87 es prevegi una partida pressupostària per iniciar la realització del Pla de residències de la tercera edat, jo pens que tots els Pressuposts que ha fet la Comunitat Autònoma ja hi

ha hagut unes partides destinades als serveis socials. Res més.

Per tot això, el nostre Grup no donarà suport a aquesta Proposició no de Llei.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Disposa d'un temps de cinc minuts.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Bé, el torn és òbviament per contradiccions. La primera contradicció que volem controlar, bé, controlar en matèria parlamentària, vol dir, Sr. Roses, en fi, una cosa molt amistosa, em pot dir Unió Mallorquina, Grup Regionalista, per què després de tenir tants d'estudis tan bons i tanta filosofia no fa esmenes a les Propostes no de Llei o a les esmenes, i, si fes una esmena, i vostè és Senador, i supòs que ja anant per Madrid ha vist que se'n poden fer, de vegades, aleshores, fent qualque esmena, aleshores, permet millorar, aprofundir, rectificar, i Esquerra Nacionalista, no pateixi, Sr. Roses, que, bé, que estaria molt satisfet de veure qualque esmena seva, del Grup Regionalista, i admetre-la i millorar les propostes, però, bé, és que sempre estam igual. Feim aquí un gran discurs teòric, però la veritat és que no feim mai una esmena a nivell parlamentari, per tant, llavors, només és una excusa per no aprovar-ho.

La contradicció que volem marcar, general, a part d'aquesta contradicció amistosa i que valgui, senzillament, per millorar la nostra capacitat parlamentària, de tots, esperem que d'aquí que acabem la Legislatura, tots siguem millors, ara ve la contradicció frontal i de fons. Nosaltres, avui, en aquest tema, ja veníem amb estadístiques, amb papers, etc., preparats, però sobretot veníem, i som aquí per dir que a Palma hi ha 300 o 400 persones que són de pobles distints de Mallorca, molt d'ells són gent que han estat emigrants, d'altres són mallorquins, i que, desgraciadament, aquesta gent necessita una plaça a una residència pública, pagant poquet o sense pagar, i dic desgraciadament perquè és gent que també desgraciadament no pot viure amb la seva família, per què no en té o perquè hi ha problemes familiars. Nosaltres no parlem de futurs, no parlem d'estudis, que ja n'hi ha molts ni de tesis doctorals que en tot el que aquí s'ha dit, quasi quasi ens surt un doctorat, i, evidentment, el que sí els volem dir és que parlem d'un 300-400 persones, concretes, que són als llistats del Consell de Mallorca, de l'INSERSO, de la Caixa d'Estalvis, i creim que de la Conselleria, i que aquestes persones necessiten a Palma una residència, perquè ho han demanat, no ha fuit del seu àmbit familiar, sinó que es troben ja desplaçades, desgraciadament no se'ls pot dur a cap tipus de família, i aquest és un problema puntual que denunciem i que volem la resposta. Ja sabem que és un tema problemàtic, perquè requereix posar-hi, com sempre, les mans i requereix trobar-hi sortides urgents, però, òbviament, parlar d'Europa, d'estudis i de coses d'aquest tipus, quan sabem que hi ha aquesta gent amb aquest problema, ens pareix una mica, perdonin, contradictori, un poc surrealista. A nosaltres ens agrada molt estudiar i llegir coses, etc., i conèixer experiències de tots els països, i sabem ben bé per on han d'anar les alternatives dels mòduls petits, que la gent visqui amb la família, i, què més volem que que tots els vells visquin amb la famí-

lia, però a Palma hi ha aquest problema, i a Eivissa, ens sembla que aquest problema també hi és. Per tant, si diuen que no, no ens ho disfressin amb tot un estudi...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Serra. Sr. Serra. A aquesta part del debat, que és la darrera intervenció que hi ha dins ell, vostè fixa la posició definitiva, una vegada debatudes les esmenes. No em recònci el debat, perquè aleshores li hauré de donar la paraula al Sr. Antoni Roses.

EL SR. SERRA BUSQUETS:

Sí, sí, no, gràcies. Bé, era per contradiccions que havia demanat el torn i, per tant, fixació dins la contradicció.

Senzillament, diguin no a les 300-400 persones, i ja està.

EL SR. PRESIDENT:

S'ha manifestat...

Per què em demana la paraula, Sr. March?

EL SR. MARCH NOGUERA:

Per contradiccions. N'han fetes tant a un Diputat...

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha lloc a aquesta intervenció.

EL SR. MARCH NOGUERA:

Perdoni, ha estat contradit el tema de la nostra esmena.

EL SR. PRESIDENT:

No ha estat contradit, a vostè li han acceptat íntegrament les seves esmenes, que ...

EL SR. MARCH NOGUERA:

Bé, però el Diputat que s'oposa a la nostra esmena, ens ha contradit.

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, perdoni, Sr. March, li aclariré un punt molt important, perquè com que el Reglament és nou i en aquest punt hi és fixat, es llegirà, per part de la Secretària, l'apartat 5è de l'article 165. Sra. Secretària, en vol fer lectura?

Apartat 5è de l'article 165.

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

«Article 165. Apartat 5è.—Abans de procedir-ne a la votació, els distints esmenants podran retirar-ne totalment o parcialment les esmenes, en cas de retirar-ne parcial, el proponent manifestarà si continua acceptant les esmenes mantengudes. Ambdues manifestacions s'efectuaran sempre des de l'escó i sense cap tipus d'explicació.»

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, aquest era el torn que li corresponia.

Tampoc no li puc donar la paraula.

Secretària, vol procedir, això sí, d'acord amb el Reglament, a la lectura de la Proposició no de Llei, tal com la votarem, apartat 1), 2) i 3)?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

«1.—Que el Govern de la Comunitat Autònoma ela-

bori un estudi específic de les necessitats de residència per a la tercera edat, en coordinació amb els Consells Insulars, Ajuntaments i Administració Perifèrica de l'Estat.

2.—Que, a la vista de l'informe, s'elabori un pla de construcció de residències per a la tercera edat en coordinació amb les esmentades institucions i en consonància amb les nostres circumstàncies geogràfiques i socials.

3.—Que en el Pressupost del 1987 es prevegi una partida pressupostària per iniciar la realització del pla de residències per a la tercera edat.»

EL SR. PRESIDENT:

I, feta lectura d'aquesta Proposició no de Llei, deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta Proposició no de Llei, es volen posar drets, per favor? Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

Resultat de la votació: a favor, 23 vots; en contra, 28; abstencions, cap. Queda rebutjada la Proposició no de Llei.

Es decreta un descans de deu minuts.

III.—2)

EL SR. PRESIDENT:

Tractarem a continuació la Proposició no de Llei 1526. Sra. Secretària, per favor, en vol fer lectura?

LA SRA. ENSEÑAT ENSEÑAT:

«Ateses les greus anormalitats detectades en els dos darrers anys en el funcionament de l'Institut d'Estudis Baleàrics, tant pel que afecta els seus òrgans rectors com pel que fa a l'atenció, gairebé nulla, que el Govern de les Illes Balears hi ha vengut prestant d'ençà del començament del seu mandat, la qual cosa ha arribat al límit de provocar una manifestació de descontent i l'expressió d'un profund malestar al si del Consell General de l'Institut d'Estudis Baleàrics. Per tot això, el Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, presenta la següent Proposició no de Llei:

El Parlament de les Illes Balears acorda:

a) Instar el Govern de les Illes Balears a mostrar una actitud positiva envers l'Institut d'Estudis Baleàrics, tot acabant amb la negligència que fins ara ha mantingut respecte del funcionament d'aquest organisme institucional.

b) Instar el Govern de les Illes Balears a procedir, dins el termini màxim d'un mes, a la presentació davant el Consell General de l'Institut d'Estudis Baleàrics, d'un avantprojecte de reforma dels Estatuts de l'Institut d'Estudis Baleàrics, per tal d'adaptar-los a les necessitats actuals i que, tot respectant la màxima autonomia científica seva, possibiliti un més correcte funcionament democràtic com a fundació pública».

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Secretària.

Segons acredita el Cap de Secció dels Serveis Administratius del Parlament, no s'ha presentat cap esmena a aquesta Proposició no de Llei.

Per defensar la Proposició no de Llei, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Esquerra Nacionalista-PSM, el Sr. Joan López Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Preocupats com estam ...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

... en aquesta Cambra, per anar tapant forats amb polítiques improvisades, moltes vegades descuidam, deixam de pensar en el necessari impuls a la recerca científica, que cal, també des de l'Autonomia, estegar, impulsar, perquè ha estat, i crec que continua estant, sota mínims, sotmès a la misèria i a la dependència cultural que han imposat, i que encara imposen, d'alguna manera, qui han detentat el poder, d'una manera directa o indirecta, en aquesta Comunitat Autònoma.

I hem d'assenyalar açò, perquè convé situar el tema en el seu marc imprescindible i afegir, a continuació, que el paper de la ciència és infinitament més important per al desenvolupament econòmic i social dels nostres pobles, de la nostra Nació, que no el paper que pugui tenir en els determinats moments actuals, interessos peculiarment particulars que tant preocupaven la setmana passada al Molt Honorable Sr. President, en el seu discurs sobre l'estat del sector terciari de la nostra economia.

El tema és, idò, que qualsevol discussió sobre política científica, no pot ser, només, aquella que provengui d'institucions, més o manco científiques o dels sectors investigadors, cal que provengui de la constatació que existeixen una gran quantitat de necessitats socials primàries de la gent senzilla, cada vegada més insatisfetes. Necessitats que encara són més agreujades pel tipus de societat en què ens veim abocats, amb una balearització en un sentit negatiu del nostre país. La ciència i la tecnologia més avançada poden contribuir a resoldre aquests problemes, per exemple, a través del desenvolupament i experimentació de noves fonts d'energia i, en general, de l'aprofitament dels recursos naturals, a través també d'orientar la recerca i l'estudi cap a l'assimilació de tecnologia avançada, emproada a millorar les relacions d'intercanvi econòmic a la nostra Comunitat. A través, també, d'una potenciació d'estudis de problemes de la salut i de prevenció de malalties, es milloren les condicions de treball i la modificació de l'ambient natural per mantenir una qualitat de vida dins una línia de defensa ecològica que ha esdevingut avui absolutament imprescindible.

No cal que em recordin, Srs. Diputats, que no tenim transferències, i, que si en tenguéssim, aquestes provinents de l'Estat Europeu que dedica menys pressupost a l'Europa Comunitària a investigació i recerca, serien prou insuficients. No cal que ho recordin, perquè Esquerra Nacionalista, els nostres Diputats, sabem que formam part d'una nació que no és independent, ni políticament ni econòmicament, és més, sabem que fins i tot Espanya és un estat que depén, políticament, econòmicament i tecnològicament, dels dictats d'un altre. Si som qui som, més val saber-ho i dir-ho. Tanmateix, i amb un voluntarisme digne de millor resposta, el nostre Estatut d'Autonomia permet, segons

l'article 10 apartat 21, tenir competència exclusiva en el foment de la cultura i de la investigació, i de moltes altres coses que ara no vénen al cas, i que no dic, perquè després alguns Diputats i algú més dirien que els nacionalistes d'Esquerra, sempre parlam del tema de la llengua.

Bé és cert, també, que la nostra Comunitat Autònoma, en el desenvolupament d'aquestes competències, podria crear els organismes adequats, segons l'article 13, apartat 2n, però, per què crear-ne de nous si en tenim algun que en poc esforç podria adequar-s'hi? I aquí tenim l'Institut d'Estudis Baleàrics, que posats a ser originals, fins i tot edita, amb dignitat, no cal dir-ho, una revista. Convé recordar que en els seus orígens, l'Institut d'Estudis Baleàrics era un nadó gens eixerit de la Diputació Provincial de Balears, i que, com el seu nom indica, impulsava una política cultural inspirada en el provincianisme més alicurt i carrincló. Però l'any 1979, el Consell General Interinsular, preautonòmic, ens convertí l'Institut d'Estudis Baleàrics en una autèntica fundació pública, amb els seus Estatuts o Reglament de Funcionament, el seu President, Secretari General, Consell General i Comissió Permanent, i hi havia representants dels Consells Insulars i personalitats del món de la ciència, però no hi havia consell científic, i, certament, a la vista de la política que desenvolupava, tampoc no en feia massa falta. Així arribà a les mans seves, Sr. Gilet, com a Conseller de Cultura, aquest Institut d'Estudis Baleàrics. No ho sé prou, però em sembla que l'Institut mai no li ha caigut en gràcia, guaití, si no, als tres anys i escàs de la seva era, hi ha hagut un xic més de doblers, és ver, però igual manquen idees amb un aprofitament i una incidència mínims, manquen recursos, també, i, senzillament, cal salvar alguna política personal, realitzada pel Secretari General en determinats moments, però aquí, aquest Institut no ha funcionat en la mesura d'allò que caldria esperar d'un organisme autònom, dependent, dins els Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma, d'aquesta Comunitat, però a cap moment, repetesc, amb una política pròpia, amb una política cultural i científica prou arrelada.

Tanmateix, allò que crida més l'atenció en tota una fundació pública és la irregularitat o el seu funcionament al marge de la normativa legal, com en una novella que es titulàs, i perdonin l'expressió, «dels propòsits i malifetes de la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears envers el seu Institut d'Estudis Baleàrics», una novella digna de García Márquez o del meu amic Pau Faner.

I perquè no em digui que no vaig al rovell d'aquest assumpte, m'agradaria dir-li, i vostè ho sap, que el Reglament, aquest llibret blau, que vostè deu conèixer, com molts altres, és sistemàticament infringit, ja que el Consell General es reuneix sense President, l'Honorable President de la Comunitat Autònoma no ha vingut mai a presidir aquesta institució, el Conseller, que no és Vice-president, perquè en aquests Estatuts no s'hi contempla, només ha vingut de tard en tard. Dia 6 de novembre de l'any 1985 no hi va haver quòrum, ni tampoc no hi havia President ni Conseller, no es va celebrar la reunió que s'ha de celebrar anualment. Dia 12 de novembre, sí que hi va haver reunió, però permeti'm recordar-li, Sr. Gilet, que en aquesta reunió no es va poder fer gaire envant, atès que en el mateix informe del Secretari General sobre gestió econòmica, es deia que la Llei de Pressuposts per al 1985, de la Co-

munitat Autònoma, no va incloure, com havia fet en anys anteriors, el Pressupost de l'Institut com a organisme autònom. Aquest fet motivà que el Consell General de l'Institut no tractàs ni acordàs cap Pressupost per al 1985, situació que, com també informà l'Assessoria Jurídica de la Comunitat, no s'ajusta al que s'estableix als Estatuts vigents. Davant aquest fet, la gestió econòmica per a les activitats dutes a terme per iniciativa de l'Institut, ha hagut de ser complerta per la Conselleria de Cultura. I no continu llegint, que ho podríem fer, perquè, realment, l'incompliment és pallès i suficientment clar.

I és que l'any 1984, el Sr. Conseller de Cultura va amenaçar a dissoldre l'Institut d'Estudis Baleàrics, un informe jurídic de dia 28 de febrer de l'any 85 va aclarir, tanmateix, que era inconvenient que el Govern dissolgués aquesta fundació sense comptar, si més no, amb l'acord previ del Consell General. En aquest Consell General, en aquest Institut no s' aixequen actes de les sessions de la Comissió Permanent, ni hi ha constàncies que aquestes arribin a reunir-se, per tant, l'execució i gestió de programes d'actuació de l'Institut d'Estudis Baleàrics esdevé una qüestió merament personal i no sotmesa a cap mena de control ni elaboració democràtics. Es dona el cas que, segons l'article 19 del Reglament en vigor, l'ordenació de les despeses correspondrà, precisament, a la Comissió Permanent, i si la Comissió Permanent no es reuneix, qui és que aprova, en definitiva, les despeses? Com es gestiona aquesta institució? La fundació pública manca, almanco no se m'ha pogut presentar quan s'ha requerit, de llibre d'assentament d'ingressos i de despeses, relació de personal i categories dels contractes, no es fan les liquidacions pertinents ni es duen les memòries justificatives en la confecció de pressuposts, tal com assenyala, senzillament, la Llei de Bases de Règim Local, no hi ha programa d'activitats anuals, sotmès a aprovació del Consell General ni desenvolupat a través de Comissió Permanent, tal com resen els Estatuts, fins ara en vigor. La situació d'anormalitat jurídica i d'ilegalitat constatada, a la reunió de dia 12 de novembre de l'any 85, va obligar a vostè, Sr. Conseller, a donar com a fet consumat que el Pressupost del 85 s'havia gastat sense aprovació prèvia, i s'adoptà la fórmula de pròrroga dels Pressuposts del 84, fórmula realment de difícil acceptació. També es va comprometre la reforma dels Estatuts, el Reglament de l'Institut, sense que, fins al moment de convocar de bell nou el Consell General, s'hagués procedit a aquesta reforma. Però ara vostè ho ha fet, Sr. Conseller, i li hem de dir clarament, a la reunió de dia 29 de setembre d'enguany, els pocs que vam assistir a aquesta reunió, no hi havia quòrum suficient, tampoc no hi era vostè, no sé per quina raó i no es va poder donar per vàlida la convocatòria, es va fer públic un manifest, un comunicat, que vostè coneix perfectament, on una sèrie de persones manifestaven el descontent i la profunda preocupació per la normalitat estatutària en el funcionament dels òrgans rectors de l'Institut, i sollicitaven fermament una major atenció del Govern Balear a l'Institut d'Estudis, que respectant, i açò és molt important, que respectant la màxima autonomia científica de la institució, procuràs un més correcte funcionament democràtic com a fundació pública que era. I vostè, Sr. Conseller, va procedir a presentar un esborrany de reforma estatutària, un esborrany on, en lloc de fer cas d'aquesta autonomia científica, desitjable a tota insti-

tució cultural, en lloc de fer cas a les recomanacions de funcionament democràtic ampli, redueix la Comissió Permanent a una senzilla Junta de Govern constituïda per vostè mateix, com a President, pel Director General de Cultura, com a Vice-president, per un representant d'un consell acadèmic, i un representant de la unitat de gestió econòmica de la Conselleria de Cultura, amb veu, però sense vot. És a dir, que vostè mateix s'ho prepara, perquè les veus crítiques que ha tingut dins el Consell General desapareixin i, en definitiva, puguin fer el que vulguin, perquè crida molt també l'atenció a l'article 8è que s'assenyalin les línies d'actuació de l'Institut des de la Junta de Govern i no des del Consell Científic o des del Consell Acadèmic. Com quedam, hi ha dirigisme cultural dins aquesta Comunitat Autònoma o no n'hi ha?

Jo pensava que un Govern, reiteradament neo-liberal o liberal amb profunditat com aquí s'ha dit tantes vegades, almanco deixaria que la cultura tingués també un desenvolupament si més no participatiu, democràtic, sense possibles dirigismes, i vostès assenyalen les línies d'actuació de l'Institut des de la Junta de Govern i redueixen el Consell Acadèmic a una instància purament assessora, com queda escrit a l'article desè. I no m'estenc, perquè el temps és curt i açò ja s'acaba.

Només voldria dir per demostrar el tarannà positiu d'aquesta denúncia que tanmateix s'havia de fer, perquè un dia o l'altre havia d'esclatar, Sr. Conseller, aquest tema, recollir les suggerències que s'han fet des del Grup Regionalista en el sentit d'admetre que l'elaboració d'un nou Reglament participatiu, democràtic i amb autonomia científica pugui anar-se fent al llarg, en el termini de tres mesos. D'aquesta manera, sense cap dubte, haurem aconseguit fer entre tots que l'Institut d'Estudis Baleàrics sigui, si més no, la primera institució científica, realment científica, i no, a cap moment, un apèndix de la política cultural, si és que en té, d'aquesta Conselleria de Cultura.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Volen intervenir els altres Grups?

Per part del Grup Regionalista de les Illes, té la paraula la Sra. Maria Antònia Munar.

Disposa, Sra. Diputada, d'un temps de deu minuts.

LA SRA. MUNAR RIUTORT:

Sr. President, Srs. i Sres. Diputats. L'Institut d'Estudis Baleàrics és una fundació pública, amb una llarga història, que podem qualificar de molt positiva des del seu reneixement en temps del Consell General Interinsular i fins fa ben pocs dies. Del present, ens n'ha parlat prou, crec, el representant d'Esquerra Nacionalista, no massa afortunat. El que avui ens diu en aquesta Proposició no de Llei, el desinterès per part del Govern en l'Institut d'Estudis Baleàrics, crec que és un fet que pareix evident. I pareix evident perquè, en primer lloc, les opinions velades, en ocasions, de la mateixa gent que integra l'Institut d'Estudis Baleàrics o que l'integraven, en segon lloc, perquè fins l'any passat l'Institut d'Estudis Baleàrics, oficialment estava sota el patronatge del Govern Balear, però, no obstant això, no era aquest qui el finançava, sinó els Consells Insulars, almanco el Consell Insular de Mallorca. I, en tercer lloc, perquè el Pressupost que enguany assumeix

la Conselleria cara al 87, creïem que és un pressupost totalment insuficient, insuficient i, a més, estrany. No entraré a discutir un pressupost, perquè no és la meua especialitat, però sí que faré qualsevol observació i alguna pregunta.

Em demano si és normal que un Pressupost de tan sols 22 milions de pessetes per a un institut com el d'Estudis Baleàrics, vistes les finalitats d'aquest i definides a l'article 2n del recent aprovat Estatut, fomentar la investigació a totes les àrees de les ciències en els temes relacionats amb les Illes Balears, d'acord amb els objectius generals del Govern Balear; editar, subvencionar i distribuir publicacions sobre temes balears; assessorar el Govern; procurar la difusió i la divulgació de la cultura balear, mitjançant tots els mitjans que siguin al seu abast. Moltes funcions, moltes finalitats per tan pocs diners.

En segon lloc, és proporcionat dins que un Pressupost de 22 milions de pessetes, que més de 4 milions i mig de pessetes es destini a Capítol Primer o Capítol I, Remuneració de Personal? Més encara quan el mateix article 14 de l'Estatut o del Reglament ens diu que tots els càrrecs són gratuïts. L'única persona que pot ser remunerada en raó del seu càrrec és el Secretari General de l'Institut. No ho entenem.

En tercer lloc, és necessari, em pregunto, tenir un Institut d'Estudis Baleàrics en forma de fundació pública que consti tan sols de Junta de Govern i d'un Consell Acadèmic, i que la Junta de Govern sigui integrada pel Sr. Conseller, el Sr. Director General, que ell el nomena, i el Secretari de l'Institut, que nomenen ells dos; i un Consell Acadèmic, integrat per 13 persones, que és la Junta de Govern qui les nomena, tan sols tres seran nomenats pels Consells Insulars?

Per això, bastaria que fos la mateixa Conselleria la que fes totes aquestes finalitats que, segons ells, ha de fer l'Institut d'Estudis Baleàrics.

I és necessari també tenir un Institut d'Estudis Baleàrics per destinar a una de les seves principals finalitats, la de les publicacions, tan sols 9 milions? Creim que és totalment insuficient.

Vist tot això, el nostre Grup creim que ha de donar suport a la Proposició no de Llei d'Esquerra Nacionalista, en el sentit d'instar el Govern de les Illes Balears a mostrar una actitud positiva envers aquest Institut, i creim que seria positiu que, en un termini prudent, com és el segon manifestat per Esquerra Nacionalista, el de tres mesos, sempre són molt ràpids en les seves primeres propostes, i fer un plantejament de renovació del recent aprovat Estatut per aconseguir un més democràtic funcionament, com pertoca a una fundació pública.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Pel Grup Socialista, té la paraula el Sr. Joan Nadal i Aguirre.

Disposa, Sr. Diputat, ...

EL SR. NADAL AGUIRRE:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El primer, donar l'enhorabona al Diputat que ha presentat aquest projecte, perquè realment l'ha presentat amb un estudi profund del tema, amb unes dades que he de manifestar aquí, públicament, que m'han sorprès, i que per la seva gravetat, jo pensava que immediatament hagués

provocat una sortida del Conseller de Cultura per rebutjar-les, per dir que no era ver, perquè realment era molt greu el que es deia aquí. Era tan greu que a nosaltres no ens queda més remei, ara, que sollicitar que immediatament el Conseller d'Economia i Hisenda faci una auditoria del que passa dins l'Institut d'Estudis Balearics, perquè, realment, és allucinant el que s'ha dit aquí, que el Conseller hagi dit que el Govern no havia de dir res, per tant, és que estan d'acord, que no ha vist cap falsedat, que no hi ha hagut cap canvi de xifres i que, per tant, si el Govern accepta el que per part del Sr. López Casanovas s'ha dit, indubtablement, creim que el que pertoca és que immediatament es faci una auditoria de funcionament de l'Institut d'Estudis Balearics, sobretot per un tema, que, com s'ha dit abans, que fins ara no ho ha pagat el Govern, fins ara ho han pagat els Consells Insulars, com a mínim saber què s'ha fet amb els doblers dels Consells Insulars. Perquè, si com s'ha dit, la utilització dels doblers s'ha fet sense que els òrgans que podien disposar d'aquests doblers tinguin coneixement si la utilització d'aquests doblers s'ha fet per persones que no els podien utilitzar, qualcú ha de respondre d'això, i si el Govern creu que no ha de respondre, creim que, almenys, hi pertoca una auditoria.

I el que ens ve a continuació em fa la impressió que és un reflex del que abans es deia d'aquesta política liberal, que tant proclama el Govern. Fins ara pagaven els Consells Insulars, i no s'havia modificat el Reglament, es mantenia un Reglament, ara paga el Govern de la Comunitat Autònoma, per tant, com qui paga, mana, feim un Reglament i els manejam nosaltres, els doblers, i els manejam completament, i feim un Consell de Govern que som nosaltres, que fa unes normes d'actuació, que marca la línia d'actuació, i la marcem nosaltres. I aquí, Consells Científics, els nostres, i publicacions, les que nosaltres deim. I, bé, és indubtablement una línia d'actuació purament liberal. Qui paga, mana.

Però, realment, Sr. Conseller, i parlant un poquet del tema de l'Institut d'Estudis Balearics, vostè ha, de qualque forma, romput moltes expectatives. L'Institut d'Estudis Balearics que indubtablement ve de l'antiga Diputació, però en temps del Consell General Interinsular va crear moltes expectatives, i va crear moltes expectatives perquè va tenir un bon començament, les publicacions eren serioses, hi havia unes publicacions periòdiques, sortien amb regularitat, es rebien amb regularitat, com a nota anecdòtica, jo la setmana passada veig rebre la de novembre o desembre del 85, i crec que els altres Consellers deuen haver rebut la mateixa, o sigui que, bé, el ritme de sortida d'aquestes publicacions és poc, tenen un ritme no massa correcte, i a tot això ens trobam que, en principi, quan ho pagaven els Consells Insulars, vostè ho va intentar dissoldre, no va poder, després, quan ho va pagar vostè, ho modifica tot per poder-ho controlar, tots els membres que són dins l'Institut d'Estudis Balearics són en contra del que vostè fa, fa un Reglament sense comptar ni amb equips tècnics, ni amb equips d'investigació ni amb ningú. Fa el Reglament seu. Sr. Conseller, nosaltres creim que aquest Reglament, que tenim la sort que encara no s'hagi publicat, l'ha de tornar al Consell de Govern, en facin un altre, en facin un altre democràtic, amb participació, sobretot, ja no demanam amb participació dels Grups Polítics, demanam amb participació dels grups, del que són els equips

d'investigació, que hi ha uns equips de científics pluralistes, que siguin un reflex de la societat, que no siguin uns equips de científics, un assessorament científic elegit per vostè, com resulta d'aquest Reglament que vostè ha fet. Creim, realment, que la seva actuació en aquest camp ha estat negativa totalment, i ha estat negativa, però dut ja a l'extrem. De qualque forma, avui no li han fet treure els colors, perquè vostè, que ja, després de quatre anys, això no és res per a vostè, això, això és una cosa d'anar per casa, però realment era avui per fer-li treure els colors, perquè li han descobert, diguem, una maniobra de control en un tema cultural, que creim que no hi havia d'haver caigut.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Grup Popular, té la paraula el Sr. Manuel Jaén Palacios.

EL SR. JAÉN PALACIOS:

Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados. El Grupo Parlamentario «Esquerra Nacionalista-PSM» presentó en su día esta Proposición no de Ley, cuyos dos puntos, en concreto el primero acusa al Gobierno de negligencia respecto del funcionamiento de este organismo, Instituto d'Estudios Balearicos. El Sr. López Casanovas ha dicho su verdad, es la suya, ya responderá él, y, en consecuencia, acusa al Gobierno de políticas improvisadas, de falta de investigación, que no es exclusiva competencia del Gobierno, porque usted sabe, Sr. López, que a la Universidad le corresponde, entre otras funciones de docencia y de formación de profesionales, le corresponde la investigación, y también sabe que recientemente se ha firmado un convenio con el Consejo Superior de Investigaciones Científicas, la Universidad Balear, para un centro de tecnologías avanzadas, entre otras actuaciones de carácter muy concreto que el Gobierno viene realizando. Y todo ello se enmarca en una perspectiva de carácter presupuestario porque resulta que los Presupuestos son los que son y no los que quisiéramos nosotros.

Y hecho este «introito», yo tengo que decir que las líneas del Instituto, las líneas de actuación se han centrado en tres cuestiones fundamentales, y una de ellas son las publicaciones que ustedes reciben y que el Sr. Nadal ha hecho referencia, que hay ciertos retrasos, pero vamos, tampoco son retrasos acusados en demasía. Y unas actividades de carácter propio y un fomento de la investigación y de la cultura, con colaboraciones y subvenciones. Ustedes saben, Sres. y Sras. Diputados que se han hecho actividades de jornadas de estudios histórico-locales, que se han ido, han ido teniendo de cada vez más resonancia, porque, en principio estaban referidas a un ámbito territorial muy concreto y en las últimas ha habido participación estatal, de personas venidas de ámbitos estatales. Que durante el año 84, 85 y 86 se han llevado a término, que actualmente se realizan seminarios de estudios y que estos mismos seminarios, al menos, la concesión de ellos se han tomado como modelo en universidades, como por ejemplo, la de Murcia y la de Santiago.

Y no solamente hay revistas, la revista del Instituto, sino que edita libros y otras publicaciones que en general vienen manteniendo una media de cinco títulos al año. Y, además de esto, se ha subvencionado, por ejemplo, lo último, el Congreso Internacional sobre el Derecho de la Inquisición, así como los encuentros

con compositores y otras subvenciones para revistas y obras de otras entidades.

La dotación presupuestaria ha sido un problema que el Instituto siempre ha tenido presente, como pasa en todos los organismos y en todas las instituciones. En el año 84 eran 14.800.000 ptes., el año 85 fueron 18 millones, con un incremento, por tanto, de un 25 %, más de un 25 %; en el año 86 no fueron sino 22 millones y medio, 1.000 ptes. para el medio millón, y en el año 87, el anteproyecto aprobado el año 87, donde ni el Sr. López ni la Sra. Munar asistieron a la aprobación del anteproyecto, no son 22 millones, sino que son 24.371.129 ptes., reunión, segunda convocatoria, del día 20 de octubre del año 1986. En consecuencia, se ve que los Presupuestos se van incrementando y en unos porcentajes realmente, como término medio, mayor que en otros organismos.

Por último, el Reglamento que el Sr. López ha mostrado aquí, es un Reglamento sancionado, sancionado porque, igual que ha puesto el título de una novela, yo le podría decir «de los Reglamentos no muertos, pero sancionados y otras disquisiciones parlamentarias», podría ser el título de ese aspecto; porque en la reunión que hacía referencia, del 20 de octubre, el Instituto procedió, procedió a la aprobación de los nuevos Estatutos, a la modificación de los nuevos Estatutos y remitió al Gobierno esa propuesta, que fue aprobada también en Consejo de Gobierno, día 6 de noviembre, y que estamos pendientes de las publicaciones, porque, claro, las publicaciones tienen que aguardar el turno que les corresponda. A esa reunión tampoco, es la misma reunión, pero ustedes, claro, no expresaron su voluntad, fue en segunda convocatoria, ustedes tienen el derecho, también, de asistir a esta segunda convocatoria.

En consecuencia, el Grupo Parlamentario Popular rechaza enérgicamente el primer punto, aunque comprende que estamos en período, ya lo dijimos el otro día, pre-electoral, y ustedes, claro, acusan al Gobierno, le intentan poner colorado y hacen otras muchas manifestaciones que es la postura de la oposición mayoritaria y del Grupo, a veces, que apoya al Gobierno, y que a veces no le apoya, y claro, también aprovecha para decir lo que le conviene, como es legítimo y natural. Nosotros rechazamos el primer punto de la Moción, íntegramente, y el segundo punto creo que convendría que el Sr. López lo retirara, porque no antes de un mes, no eran tres meses, dice aquí «máxim d'un mes». Ya está hecho, esto ya está hecho. Y este Estatuto está seguido en el procedimiento de elaboración democrática, Sr. López, porque allí, estos Estatutos se votaron, que ustedes no pudieron votar, no pudieron ejercer su derecho al voto, pero se ha seguido un procedimiento de elaboración democrática. Donde existe un Consejo Académico, ciertamente, y donde el Consejo de Gobierno marca las líneas de actuación, claro que las marca, porque el Consejo de Gobierno ha de marcar la política científica que se tiene que llevar, las líneas de actuación. Y eso no es un intervencionismo, ni es un dirigismo, sino un marcar unas ciertas pautas de carácter muy general, muy general, sin intervenir en las cuestiones de carácter académico.

En consecuencia, este Decreto que está aprobado por el Consejo de Gobierno, ustedes siguen pensando que hay que retornarlo y que hay que remitirlo de

nuevo, pues no, señores, nosotros votaremos en contra de estos dos puntos de la Proposición no de Ley.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Casasnovas, per contradiccions, té vostè cinc minuts.

EL SR. LÓPEZ CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Senyors del Govern, al Grup d'Esquerra Nacionalista i supòs que a tots els Diputats demòcrates d'aquesta Cambra els sap molt greu veure que davant unes responsabilitzacions tan directament imputades, no hi hagi una sortida del mateix Govern a contradir les coses que aquí dins s'han dit. Nosaltres pensam, evidentment, que no tenim la possibilitat econòmica per realitzar la política científica del Consell Superior d'Investigacions Científiques, ni la capacitat que té la Universitat de les Illes Balears, ni la Comissió Interdepartamental per a la recerca i la innovació tecnològica de la Generalitat de Catalunya, però parlam aquí de l'Institut d'Estudis Balears, no d'altres coses, i record, Srs. Diputats, que l'Estatut deixa claríssim que la cultura d'aquest país és competència nostra, una altra cosa és que la vulguem exercir. Perquè aquí s'ha parlat de realitzacions fetes en les quals nosaltres hi hem donat el vist-i-plau, nosaltres i més gent que participava en el Consell General, les Jornades d'Estudis Locals, les actuacions, encontres amb compositors, etc., etc., tot i que a vegades s'ha dit que eren èxits i hi han assistit, l'any 84, dotze persones, Sr. Conseller, també vostè ho sap, perquè vostè ho va dir al Consell General.

Hi ha problemes. I d'aquests problemes veniem a parlar aquí dins, no del projecte de Pressuposts de l'any 87, sinó de la gestió econòmica i de la gestió política i administrativa, cultural feta des de l'any 83 ençà, quan es gestionaven, recordem-ho bé, pressuposts que aportaven els tres Consells Insulars, després hi va entrar, també, el Govern de les Illes Balears, fins a quedar-se'l, ara, directament, tot.

Miri, Sr. Portaveu del Grup Popular, per què aquest Diputat que li parla i probablement d'altres Diputats aquí presents no van assistir a la reunió de dia 20? Jo li ho diré, molt senzillament, primera, perquè a la reunió de dia 29 de setembre, a la qual vam assistir i no es va poder celebrar per manca de presidència i per manca de quòrum, es va dir que el dilluns següent faríem la reunió, no va ser el dilluns següent, van considerar, qualcú de l'Institut, que ens havien de convocar per dia 17 de setembre, i vam rebre una comunicació que seria dia 17 de setembre, i poques hores abans de la reunió, ens arriba un telegrama on ens comuniquen, en nom del President, canvi de data, per dia 20 a la mateixa hora, és a dir, a les 12 i mitja. El mateix dia que en el Consell Insular de Menorca teníem plenary del Consell Insular, a les 12 i mitja, de manera que no poguéssim anar amb l'avió del matí, perquè després no poguéssim retornar amb l'avió del capvespre. Senyors d'aquest Govern de les Illes Balears, vostès tenen l'obligació de saber que som a unes illes i que hem d'emprar, ens agradi o no, el transport a través de l'avió. Per açò no vam assistir dia 20 a aquesta reunió. Per açò.

Però, no és aquest el tema, el tema és un altre. Com és possible que donin per vàlid un document on les

competències que corresponien al Plenari, Consell General, repetesc, de la institució, ara vagin a parar a mans d'una Junta de Govern, una Junta formada per vostè, Sr. Conseller, el Director General, un membre de la unitat de gestió i un representant d'aquest Consell Acadèmic que vostès mateixos nomenen, i només deixen als Consells Insulars que en nomenin tres, de tretze, tres, majoria absoluta, claríssim.

Per tant, la nostra Proposició no de Llei es presentava, evidentment, abans que es fes aquesta reforma. No sabem, ni sabem encara, perquè no s'ha publicat, per tant, no està en vigor, que el Consell de Govern d'aquesta Comunitat hagi aprovat la reforma. Però com que no s'ha publicat, nosaltres demanem a aquesta Cambra que instem el Govern a tenir-hi un poc de seny, a no publicar, perquè hi som a temps, a no publicar aquest Reglament, i a elaborar-ne un altre, un altre que respongui a les expectatives aquí dins manifestades i crec que amb açò farem un important favor, un important favor a la cultura d'aquest país, que és la nostra i que tenim l'obligació estatutària de defensar i el Govern, primer de tots.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

No havent-hi més intervencions, pasam a la votació.

I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta Proposició no de Llei, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta Proposició no de Llei, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'absteneu? No n'hi ha.

A favor, 28 vots; en contra, 22; abstencions, cap. Queda aprovada la Proposició no de Llei.

IV.

I passam al punt final de l'Ordre del Dia, que és el debat final del Dictamen de la Comissió d'Economia, Hisenda i Pressuposts, en relació a la Llei de Taxes de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Aquesta Llei, no s'ha fet arribar, per part de la Comissió, el nom de cap Diputat per fer-ne la presentació, i, en conseqüència, passam directament al debat. No havent-hi cap esmena als articles 1, 2 a 14.

Obre el debat per saber l'opinió dels diversos grups sobre aquest particular.

Grups que vulguin intervenir?

Grup Esquerra Nacionalista-PSM., té la paraula.

Ah!, perdó, perdó. Té vostè la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. SOLER CLADERA:

Sr. President, Senyores i Senyors. Continuant amb el desenvolupament legislatiu en matèria d'Hisenda de la Comunitat Autònoma, que es va iniciar amb l'aprovació de la Llei de Finances, es presenta avui, a la consideració d'aquesta Cambra, el Projecte de Llei de Taxes, un projecte que tracta, la seva finalitat bàsica és unificar a un sol cos normatiu els elements determinants de la relació jurídic-tributària, provocats per la taxa, i, al mateix temps, quantificar els seus debèits.

Es tracta d'establir tota una sèrie de reglamentació sobre un dels recursos que el nostre Estatut d'Autonomia considera com a propis de la Comunitat Autònoma, com són les taxes. En definitiva, establim un marc

legal per a la creació o supressió de taxes, i tot això concordant, perquè aquest ha estat l'esperit bàsic d'aquesta Llei de Taxes, d'aquest Projecte de Llei, amb la darrera doctrina del Tribunal Constitucional en la matèria, en el sentit d'exigir una llei específica per a la creació o supressió de taxes i que sigui la Llei de Pressuposts la que únicament faci modificacions i, això i tot, sempre que la Llei de Taxes mateixa ho prevegi, en el cas de la nostra, ho preveu.

Amb això, doncs, queda abandonada l'antiga doctrina, vigent en el nostre país, encara, a segons quins àmbits, en el sentit que anualment, a la mateixa Llei de Pressuposts s'anaven creant i suprimint taxes, cosa que, com dic, la recent doctrina del Tribunal Constitucional ha posat en entredit i que és una innovació tècnica que recull aquesta Llei.

També s'hi recull un important Annex, Annex que va ser modificat, atès que la Conselleria d'Economia i Hisenda estava duent a terme tota l'elaboració de cadascun dels components d'aquesta relació jurídic-tributària, i es va canviar en el sentit, no merament a fer referència del Decret, sinó incorporant tots aquests elements ja concrets amb la finalitat que siguin fàcilment identificables per al ciutadà quan ha pagar una indemnització com a conseqüència d'una prestació de serveis per part de l'Administració.

S'hi recull, també, dins aquests mateixos annexos, totes les taxes vigents dins l'àmbit de la Comunitat Autònoma que, en aquest aspecte, hi havia una dispersió total i absoluta, atès que cadascuna d'aquestes venia per distint decrets de transferències i, pràcticament es pot dir que tants de decrets de transferències hi ha com taxes existeixen en aquest moment a la Comunitat Autònoma.

Indubtablement, crec que és un avanç important aquesta Llei, crec que clarificarà moltes coses en relació amb el tema de les taxes, i, precisament, dins l'esperit de compliment d'aquests dos objectius, deman el suport de la Cambra per a aquest Projecte que crec, sincerament, que l'obtindrà.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

Pe'l Grup Esquerra Nacionalista-PSM, té la paraula el Sr. Damià Pons i Pons.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El Preàmbul de l'Estatut d'Autonomia diu que ens trobam dins un procés d'institucionalització de l'autogovern. Aquest procés, més o menys llarg, implica assumir tota la capacitat legislativa sobre totes les matèries sobre les quals tenim competència. Hi ha lleis que per elles mateixes, s'ha vist al llarg d'aquesta Legislatura, tenen un contingut polèmic, un contingut profundament polític i han estat objecte de llargs i complicats debats. D'altres, com és el cas del Projecte de Llei de Taxes, que avui ens ocupa, són, més aviat, lleis de caire tècnic i sobre les quals és fàcil, i així s'ha fet, arribar a un consens perfectament generalitzat.

Però aquesta manca de dimensió política del Projecte de Llei de Taxes que avui es du a aprovació o a debat d'aquesta Cambra, no ens ha de fer minimitzar la seva importància i la seva transcendència. Nosaltres valoram positivament aquest Projecte de Llei i anunciem el nostre vot afirmatiu a ella, perquè creim que

clarifica una matèria que fins ara, com ha dit molt bé el Sr. Conseller, era objecte d'una certa fluctuació anual amb motiu del Pressupost. Creim que aquesta matèria, matèria delicada, és necessari que tenguí l'estabilitat que aquesta Llei li dona, és necessari saber quines són les taxes, quins són els mecanismes a seguir per a la seva creació, quines són les formes de pagament, quin és el seu subjecte, quines són les garanties, quines són les responsabilitats de les autoritats i funcionaris que tenen encomanat el servei de recaptar-los.

Per tot això, perquè creim que és una Llei positiva, encara que no d'una dimensió política excessiva, creim que això afegeix un element d'estabilitat a aquesta Comunitat Autònoma, en una matèria que, d'altra forma, era sotmesa a un anar i venir que no era positiu per als nostres ciutadans. Per tant, nosaltres anunciem el vot afirmatiu a aquesta Llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Grup Regionalista de les Illes, té la paraula el Sr. Cristòfol Triay i Humbert.

EL SR. TRIAY HUMBERT:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El Grup Parlamentari Regionalista donarà també suport a aquest Projecte de Llei de Taxes, tal com vàrem manifestar ja dins Ponència i Comissió.

Entenem que és un projecte que s'ha aconseguit, bàsicament, consensuat entre tots els Grups i que, en definitiva, recull tres de les aspiracions bàsiques, per la qual cosa aquest Projecte de Llei entrarà en vigor en aquesta Comunitat. Entenem que recull, com va dir molt bé el Conseller, desenvolupa una part del nostre Estatut i que estableix per a aquest Parlament quines han de ser les modificacions d'establiment i de supressió de les taxes d'aquesta Comunitat. Entenem que bàsicament unifica en un sol cos normatiu els elements determinants de les relacions jurídic-normatives sobre les taxes, en segon lloc, crec que estipula els mecanismes adequats per crear i modificar totes aquestes, i, bàsicament, atribueix, i crec que és el més important, també, les responsabilitats que les autoritats i funcionaris sobre la matèria tenguin dins la Comunitat.

Creim que dins Ponència es va millorar el text que va aportar el Govern, bàsicament amb dues esmenes del Grup Socialista, que a l'article 2 va proposar la incorporació de les Corporacions Locals, creim que és una esmena important que millora el text, i també a l'article 5è, en el qual, transaccionat entre tots els Grups, va adaptar-se a l'article 33 de la Llei General Tributària, que, per tant, creim que millora el text que, en principi, havia dut a Ponència el Govern. Quedava també la problemàtica de l'ITV del Consell Insular de les Illes menors, Menorca i Eivissa, que, com sabem, ha anunciat el Govern que proposarà un decret que deixi resolta la problemàtica que sobre aquest tema la Llei deixa, diguéssim, penjada.

Nosaltres, per tant, donarem suport, tal i com ve el Dictamen de Comissió, per donar suport, dic, a aquest Projecte de Llei de Taxes de la Comunitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Josep Alfonso i Villanueva.

Disposa d'un temps de deu minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Ens trobam, com han dit tots els Diputats que m'han precedit, davant un Projecte de Llei pràcticament consensuat. Un projecte de llei, com ha passat ja amb altres lleis que podríem dir que són de caràcter tècnic, en què s'ha fet un esforç a Ponència i Comissió per incorporar les aportacions dels diversos Grups Parlamentaris, i aquest esforç l'ha fet, òbviament, el Grup majoritari d'aquesta Cambra, d'incorporació, però també l'han fet els altres Grups, aportant el seu poc saber per ajudar que una llei tècnica no sigui o una llei d'aquest Parlament no sigui per a un Govern, sinó que sigui per a una època dilatada, i això és el que hem intentat.

Han dit ja altres Grups que s'han incorporat esmenes importants, com la referent a l'article 2, a l'article 5, a l'article 15, que s'ha firmat avui una transaccional, també interessant. Però jo volia destacar que el Govern va fer molta via a aportar la modificació de l'Annex, com deia el Conseller, perquè es podia produir una perillosa situació jurídica que aprovàssim una Llei que, una vegada aprovada, obligàs a no poder cobrar les taxes, per defectes de forma, però que, dins la legislació, defectes de forma són molt importants. El Govern se'n va temer, va ser molt sensible a això, i ràpidament es va corregir dins la mateixa Ponència.

Jo crec que d'aquesta Llei s'haurien de destacar tres grans aspectes, un primer, que és recollit, en certa manera, dins l'Estatut d'Autonomia i més dins la Llei de Finances, que la taxa s'aprova i es modifica per Llei. La taxa, com tots vostès saben, és un tribut, i el tribut, dins aquesta Cambra, ha quedat ja a través de la Llei de Finances que es modifica i s'aprova per llei. Un altre, que pareix que sempre passa desapercebut, però que en definitiva té també molta importància, és que la taxa s'ha d'ajustar al cost del servei que es presta. I creim que això és un concepte que va adquirint cada vegada més importància, que l'Administració, quan fa una taxa, l'ajusta al seu cost. I, en tercer lloc, i potser això sigui per al ciutadà d'aquestes illes el més important, i ho deia el Conseller, que es fa una recopilació completa del conjunt de taxes que era confús, obscur, dispers, és a dir, que no hi havia fins avui quan s'aprovi o fins el dia que es publiqui, no hi havia cap ciutadà, al nivell que fos, que tengués cap possibilitat de saber quin conjunt i quines taxes hi havia a la Comunitat Autònoma. Aquest efecte de recopilació, creim que és molt important, i queda reflectit, com és lògic, a l'Annex de la Llei.

Després, hi ha certes qüestions que tampoc no hem de deixar de destacar, i no hem de deixar de destacar perquè hi ha coses que sempre susciten polèmiques en aquest Parlament i a altres mitjans de comunicació, i creim que s'han de dir, precisament, en aquesta Tribuna. Hem aprovat unes taxes i hem de dir que nosaltres comprem la postura d'un Govern que intenta incrementar les seves possibilitats econòmiques i té una via, la taxa, que ho pot fer, nosaltres no ens destrossam les vestidures, ni cridam, al contrari, li donam suport, perquè és el Govern qui sap quin és el cost efectiu i cap on va la seva economia, molt més que els mateixos Diputats, però s'ha de destacar que, per exemple, i ho vàrem dir un dia, les taxes portuàries són taxes

que pràcticament s'igualen, com no podia ser manco, i és lògic, a la resta de ports de les Illes, que els Ports d'Interès Nacional, que són competència de l'Estat, tendran unes taxes pràcticament iguals, no totalment iguals, a les taxes que cobra la Comunitat Autònoma, i que serviran aquestes taxes de la Comunitat Autònoma perquè els ports d'aquesta Comunitat Autònoma tinguin un nivell adequat de prestació de serveis. Però aquestes taxes són iguals.

També hem de destacar, i amb això, ràpidament acabarem, que a poc a poc aquestes taxes disperses que venien a cada decret de transferències s'han anat adaptant a una certa situació econòmica de les Illes i que avui, quan les aprovam, aproximadament, poden haver representat un increment recaptatori des del moment que es feia la transferència d'aproximadament un 300 % sobre aquelles antigues taxes. Nosaltres creim que és bo, el que no creim que sigui bo és que, des d'aquesta tribuna se'ns digui que no s'incrementen els impostos, i és ver, però sí s'incrementen els tipus impositius o els tipus dels tributs. I nosaltres creim que això va bé, que el Govern de la Comunitat Autònoma ha donat, durant 3 anys i mig una passa important per dir-los als ciutadans d'aquesta Comunitat Autònoma, encara que no ho hagi dit, que han de pagar certs tributs, no impostos, certs tributs, via taxa, d'acord amb les necessitats de la Comunitat Autònoma i, per tant, li hem donat suport i no hem dit res més que ara, a la discussió, però, si vostès van per aquest camí, tal vegada, al final, d'aquí anys, podrem tenir una Comunitat Autònoma, amb un finançament adequat i aquest 300 % que és d'un increment de recaptació de taxes, també es pot aplicar, no amb aquestes magnituds, ni de molt, a altres accions concretes per millorar les estructures de les Illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam, seguidament, a la votació dels articles 1 a 14, que no tenen cap esmena. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats, que votin a favor d'aquests articles, es volen posar drets, per favor?

Queden aprovats per unanimitat.

L'article 15 manté dues esmenes, la 1.482 al punt tercer, i la transaccional 1.728.

Té la paraula el Sr. Josep Alfonso.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Sr. President. S'ha arribat a una esmena transaccional a l'article 15.3, per tant, l'esmena 1482 nosaltres la retiram, i, com que hi ha la transaccional en aquesta Cambra acceptam la transaccional.

EL SR. PRESIDENT:

La transaccional diu el següent, el text definitiu de l'esmentat article 15, apartat 4:

«Les tarifes que han de percebre les empreses públiques o concessionàries per a la prestació de serveis públics que tinguin caràcter d'obligatori per a aquella població afectada pel servei, tendran la consideració de taxes; no obstant, el Consell de Govern donada l'especial naturalesa del servei a prestar podrà qualificar-les com a preus.»

Aquesta esmena transaccional està signada pels Portaveus de tots els Grups Polítics.

En conseqüència, els articles 15 i 16 no tenen cap esmena viva i els solmet a votació directament, i deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats, que votin a favor d'aquests articles, es volen posar drets, per favor?

Queden aprovats per unanimitat.

Aprovats els 16 articles que formen part del Diccionari de la Comissió d'Economia, Hisenda i Pressuposts, queda una esmena viva, la 1483 del Grup Parlamentari Socialista, que proposa l'addició del que seria article 17. El text d'aquest article nou que es proposa diria: «No es podran acordar tràmits de cobrança exceptuant aquells a què faci referència de forma específica la llei que crea la taxa».

Per defensar l'esmena, té la paraula, pel Grup Socialista, el Sr. Josep Alfonso i Villanueva.

Disposa, Sr. Diputat, d'un temps de deu minuts.

EL SR. ALFONSO VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Intentaré ser molt breu, perquè aquesta esmena pareix perfectament lògica dins l'esperit d'aquesta Llei, sobretot dins l'esperit de l'article 3.1, quan diu, l'article 3.1, que no es podran crear excepcions, modificacions o reduccions si no són previstes dins la Llei. Per tant, nosaltres afegim que, encara que un premi de cobrança no es pugui entendre ni com a excepció ni com a bonificació ni com a reducció, és una forma de reduir els ingressos de la Comunitat Autònoma, donant a un recaptador X o a un mateix particular per pagar, el seu premi de cobrança. I deim que si s'han de fixar, que es fixin en Llei. Potser que hi afegiríem una cosa i, tal vegada, no ho sé, seria més fàcil o tècnicament millor, que seria que es faci referència de forma específica a la llei que crea la taxa o a la que la modifica. Amb la qual cosa tendríem clar que no només seria en aquesta Llei que es pogués fixar el premi de cobrança, que és quan es crea la taxa o una taxa nova, sinó a una modificació via Llei de Pressuposts, on també es pogués fixar aquest premi de cobrança. Però creim que és important clarificar al màxim tots els temes impositius i, ja que hem clarificat dins la Llei que no hi haurà modificacions que no siguin fixades per Llei, voldríem que els premis de cobrança tampoc no quedassin a l'aire, és a dir, a acords de Govern o de Conselleria, i que dins la Llei de Pressuposts, el Govern quan sapigués com ha de cobrar una certa taxa, fixés aquests premis i els deixés a l'abast i al coneixement de tots els ciutadans, perquè les lleis es publiquen i certs tipus d'acords no tenen perquè publicar-se.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. SOLER CLADERA:

En relació amb aquesta esmena en concret, dir-li que, tal com ve recollit a l'apartat 3r de l'article 12, que indica que els termes, procediments i tràmits tant a la recaptació de les taxes s'ajustaran a les normes establertes respecte de les disposicions generals en matèria tributària, nosaltres entenem que en aquest cas hi ha una remissió clara i expressa al Reglament General de Recaptació, que és el que desenvolupa tots aquests aspectes, el Reglament General de Recaptació contempla la possibilitat de convenis, convenis que és una pràctica habitual per part de totes les Administracions en aquest aspecte, i nosaltres entenem que no hi

ha per què entrar en la restricció aquesta, i simplement remetre'ns, en aquest aspecte, al Reglament General de Recaptació.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Vol replicar?

Aleshores, sotmet a votació ...

Volen intervenir els altres Grups? Si?

Grup Esquerra Nacionalista té la paraula.

EL SR. PONS PONS (DAMIA):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, nosaltres donarem suport a l'esmena del Grup Socialista, perquè recordant les paraules d'un gran liberal, ja que es parla tant de liberalisme en aquesta Cambra darrerament, que deia el Sr. Romanones que facin ells les Lleis que nosaltres farem els Reglaments. I atès que això podria afectar els ingressos, com ha dit molt bé el Portaveu del Grup Socialista, podria implicar una minva d'ingressos per a la Comunitat Autònoma, encara que, tal vegada no excessivament rellevant, però, en tot cas, minva, nosaltres entenem que val més que hi hagi una llei que ens digui clarament a què ens hem d'atendre, que doni una estabilitat a aquest fet, i deixem anar la qüestió de Reglaments, perquè els reglaments tenen una mobilitat, són molt més fàcilment alterables que un precepte legal com el que ens proposa el Grup Socialista. Per tant, nosaltres donarem suport a l'esmena.

EL SR. PRESIDENT:

No havent-hi més intervencions, passam a la votació de l'esmena 1483, I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra d'aquesta esmena, es volen posar drets, per favor?

Poden seure, moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 21 vots; en contra, 25; abstencions, cap. Queda rebutjada l'esmena que du implícit que no hi haurà nou article.

La Disposició Transitòria Única, les Disposicions Addicionals primera i segona, la Disposició Final Única, el títol de la Llei, l'Exposició de Motius i l'Annex, no tenen cap esmena viva, i els sotmet directament a votació. I deman a la Cambra:

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets, per favor?

Queden aprovats per unanimitat.

Queda conclòs aquest Ple. Bones tardes. El pròxim el celebrarem demà ...

Títol de la Llei, Exposició de Motius, ... perdó. En concepte d'aclariment, específic que quan he fet lectura, he dit, Disposició Final Única, Títol de la Llei, Exposició de Motius i Annex.

Moltes gràcies i bones tardes.